

Biologická olympiáda
Petr Bogusch, Jan Jehlička, Filip Kolář, Jan Matějů

Seznam přírodnin pro poznávačku kategorie A, B

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE
ÚSTŘEDNÍ KOMISE BIOLOGICKÉ OLYMPIÁDY

Praha 2013

Poděkování

Stávající seznam je upravenou verzí předchozího seznamu vytvořeného Jiřím Hájkem a Petrem Kouteckým. Dalším kolegům děkujeme za pečlivé připomínky a doplňky, jmenovitě především Ivanu Čepičkovi (prvoci), Ondřeji Koukolovi (houby), Jiřímu Malíčkovu (lišejníky), Liboru Mikešovi (paraziti), Petru Šípkovi (skupiny hmyzu), Janu Špačkovi (vodní bezobratlí), Janu Votýpkovi (paraziti) a členům pracovní skupiny A, B a předsednictva ÚK Biologické Olympiády za četné podněty k seznamu. Tomáši Pánkovi děkujeme za úvodní kapitolu k systému eukaryot.

Tento text v elektronické verzi a mnohé další informace
k Biologické olympiádě naleznete na stránkách

www.biologickaolympiada.cz

Úvod

Milí soutěžící, vážení pedagogové, organizátoři a příznivci Biologické olympiády, do rukou se vám dostává nový seznam pro soutěžní část „určování přírodnin“, lidově zvanou poznávačka, Biologické olympiády (BiO) kategorií A a B, který jsme sestavili jako aktualizaci původního seznamu z roku 2002. Důvodů vzniku bylo hned několik: neustále se měnící klasifikace a názvosloví organismů s nutností obměnit zastaralé názvy a zařazení některých biologických objektů, a také vývoj flóry a fauny samotné – stále noví přistěhovalci z cizích krajin u nás zdomácnují a jiné druhy zase mizí. Na přípravě a zpracování tohoto seznamu se podíleli odborníci z různých oborů biologie – autoři s bohatými zkušenostmi v této předmětové soutěži.

Seznam obsahuje výčet taxonů jednobuněčných eukaryot, rostlin, hub a živočichů pro přípravu „obecné poznávačky“, při níž je účelem určení daného objektu do požadované taxonomické úrovně (podrobnosti viz níže). V závěru uvádíme i komentovaný seznam hornin doporučených pro speciální poznávání přírodnin.

SYSTÉM BODOVÁNÍ SOUTĚŽNÍ ČÁSTI

Bodování „poznávačky“ se oproti systému uvedenému v minulém seznamu změnilo a odpovídá systému platnému v Biologické olympiádě již několik posledních let. Za každý správně určený objekt získává soutěžící jeden bod. **Pokud je vyžadováno určení do druhu**, dostává soutěžící bod za správně uvedené rodové i druhové jméno. Pokud je uveden pouze rod, nebo pokud je rod určen dobře a druh chybně, získává soutěžící půl bodu. **Pokud je požadováno určení do vyššího taxonu** (rod, čeleď) obdrží soutěžící jeden bod za správný název požadovaného taxonu a půl bodu za správně určený rozumně blízký vyšší taxon (v případě rodu většinou čeleď, v případě čeledi řád). V případě, že je vyžadováno určení do vyšší než druhové úrovně, musí být požadovaná kategorie (rod, čeleď) přímo u objektu uvedena. Soutěžící může označit organismy buď českým, nebo vědeckým (latinským) názvem. V případě, že uvede oba tyto názvy a jeden z nich bude špatně, nezískává soutěžící žádný bod. Jednotlivé pravopisné chyby v českých i vědeckých názvech, nemění-li jejich význam, nemají na získání bodu vliv.

Ilustrační příklad: V seznamu je uveden rod volavka (rody *Ardea* a *Egretta*) a druhy volavka popelavá (*Ardea cinerea*), v. červená (*A. purpurea*) a v. bílá (*E. alba*)

1. V poznávačce bude druh volavka červená:

- za určení volavka červená (nebo *Ardea purpurea*) získá student 1 bod
- za určení volavka, volavka popelavá, volavka bílá nebo jakákoliv jiná volavka (popř. za uvedení vědeckého názvu zahrnujícího *Ardea*) získá 0,5 bodu
- za jakékoliv jiné určení (včetně latinského názvu *Egretta*) nezískává žádný bod

2. V poznávačce bude volavka stříbřitá (*E. garzetta*) a u objektu zároveň jasně uveden požadavek na určení do rodu

- za určení volavka (nebo *Egretta*) získá student 1 bod
- za určení za určení volavkovití (nebo *Ardeidae*) získá 0,5 bodu
- za jakékoliv jiné určení (včetně latinského názvu *Ardea*) nezískává žádný bod

Seznam je závazný pro soutěžní kola všech stupňů BiO kategorií A a B. V seznamu nejsou žádné rozdíly pro jednotlivé kategorie. Domníváme se, že toto dělení by bylo zbytečné a ponecháváme na příslušných pedagogích a komisích, aby sami rozhodli o výběru organismů a posoudili míru obtížnosti jejich determinace. Aby byl prostor pro regionálně zastoupené organismy a také pro jistou obměnu (aby se použitý výběr příliš neopakoval), je v krajském kole **možná 10% odchylka od tohoto seznamu**. Posouzení vhodnosti zařazení organismu, který není v seznamu uveden, necháváme rovněž na jednotlivých pedagogích a komisích. Takovéto, mimo seznam do soutěže zařazené organismy, by měly být snadno rozpoznatelné a také dobře odlišitelné od druhů, které jsou uvedeny v tomto seznamu. Výjimku představují soutěžící ústředního kola (kategorie A), pro které kromě tohoto seznamu (od něhož je v tomto případě povolena vyšší, 20% odchylka) a platí i skromný, avšak na světovou faunu a flóru zaměřený biosystematický seznam v rámci Mezinárodní biologické olympiády (dostupný v rámci souboru „IBO Regulation Guide“ na <http://www.ibo-info.org/rules-syllabus/rules-and-organization>).

Vzhledem k tomu, že pro „poznávačku“ je ve všech kolech BiO vyhrazen poměrně velký počet bodů, je potřeba věnovat mimořádnou pozornost výběru objektů, které budou použity. Zvláště ve vyšších kolech soutěže by měly být přednostně zařazovány živé organismy, popř. dobře zachovalé a pokud možno úplné preparované mrtvé organismy (herbářové položky, preparovaný hmyz apod.). Teprve pokud ani tyto nejsou k dispozici, je možné použít kvalitní vyobrazení nebo fotografie.

VÝBĚR TAXONŮ A POZNÁMKY K HODNOCENÍ

Vybrané objekty patří mezi základní a dobře poznatelné reprezentanty naší fauny a flóry. Většinou se jedná o běžné zástupce, s nimiž se pozorovatel přírody často setkává, jsou zde však také některé vzácné taxony, které mají význam především z hlediska ochrany přírody. Do seznamu byly navíc zařazeny i některé významné zavlečené (zejména invazní) taxony, které se však v naší zemi běžně vyskytují ve volné přírodě. Seznam neobsahuje ani cizokrajné, i když velmi známé druhy (např. rafflézii nebo slona) ani druhy domestikované (pšenici nebo kočku domácí).

Nejvýznamnější rozdíl oproti předchozímu seznamu je vyváženost zastoupení druhů jednotlivých skupin, kde zejména u bezobratlých byly některé málo známé a těžko poznatelné taxony (např. koretra) vyřazeny a naopak nahrazeny běžnými a obecně známými druhy z jiných, v předchozí verzi podhodnocených skupin (např. měkkýši). Další novinkou jsou orientační počty druhů vyskytujících se v České republice, které jsou uvedeny jako číslo v hranaté závorce u vyšších taxonů, např. rodu (rybák), čeledi (bzučivkovití) nebo až kmene (želvušky), a které uvádíme pro vaši lepší představu o diverzitě daných skupin na našem území (v žádném případě nejsou předmětem zkoušení!). Pouze u některých skupin, např. endoparazitických motolic, tasemnic či hlístic, kdy je velmi těžké tento počet specifikovat, jsou uvedena jen čísla orientační označená znakem „~“.

Důležitým kritériem při výběru byla snadnost určení objektu do vybrané úrovně – v seznamu jsou zahrnuté taxony snadno poznatelné, naopak eliminovány byly druhy,

kteří u nás mají i podobné zástupce, s nimiž by mohly být snadno zaměněny. V případě, že se na našem území vyskytuje více od sebe těžko odlišitelných druhů, ponecháváme buď pouze rod anebo okruh blízce příbuzných druhů, který je shrnován jménem jeho významného zástupce a zkratkou agg. (agregát, okruh) za latinským jménem (např. okruh zvonku okrouhlostého, *Campanula rotundifolia* agg.). Výjimku jsme učinili pouze v případech, kdy se na území ČR vyskytuje několik těžko rozeznatelných druhů, ale jen jediný je běžný a ostatní jsou velmi vzácné – tehdy ponecháváme určení až do druhu pro jediného běžného zástupce. V případě určení do druhových okruhů samozřejmě stačí, pokud soutěžící uvede správné jméno tohoto zástupce, **zkratkou agg. nebo termín „okruh“ uvádět nemusí**. U některých skupin hmyzu je uvedena poznámka typu „larva“, „imago“ nebo „háčka“ specifikující, které stadium či útvar je třeba determinovat.

V případě, že existuje jeden souhrnný český název pro více vědeckých rodů (a naopak), jsou tyto názvy uvedeny souřadně za sebou. Je-li uveden pouze vědecký (latinský) název systematické skupiny, znamená to, že český název neexistuje nebo se neuzívá. Výjimečně tam, kde jsou důležitá, jsou uvedena synonyma. Seznam však zdaleka neobsahuje všechna (zejména v českém, formálně neukotveném názvosloví, to ani není možné), proto je při hodnocení potřeba mít stále na paměti možný výskyt i jiných synonym. **Běžně užívaná synonyma by měla být v bodování plně uznávána.**

Největším problémem při sestavování seznamu je systém organismů, respektive skloubení velmi zastaralého systému vyučovaného na našich středních školách se systémem současným, moderním, založeným ne na morfologické podobnosti, ale na příbuznosti organismů rekonstruované na základě různých typů znaků (morfologie, anatomie, struktura DNA atd.). Snažili jsme se proto novinky v klasifikaci akceptovat a zařadit, ale systém je stále zjednodušený pro středoškolské potřeby. Je to z důvodu, aby se soutěžící v seznamu lépe orientovali, navíc pro poznávání objektů není znalost klasifikace bezpodmínečně nutná. Zařazením nového systému se snažíme zohledňovat v současnosti již ustálené změny, které postupně pronikají i do klíčů a novějších učebnic. **Rozhodně není cílem zkoušet soutěžící v BiO ze znalosti změn systému.** Proto jsme v některých odůvodněných případech (např. některé nově vymezené čeledi rostlin) uvedli i seznam „původních“ názvů, které nově vymezené jednotky zahrnují, a které by měly být v odpovědích soutěžících také plně uznávány (např. při určení čeledi od rodu kokrhel lze uznávat zárazovité i krtičnikovité). Přestože je tento „nový“ (tzn. na morfologických, molekulárních a dalších datech založený) systém v současnosti již poměrně stabilizován, v některých skupinách stále ještě dochází k výrazným změnám, takže lze předpokládat, že i stávající seznam bude s postupem času alespoň v některých skupinách zastarávat.

ZMĚNY V SYSTÉMU ORGANISMŮ A ÚVOD DO PROBLÉMU SYSTEMATIKY EUKARYOT

Tomáš Pánek

Proč vlastně rozdělujeme organismy do různých skupin, které označujeme zvláštními jmény, např. Metazoa (živočichové), Vertebrata (obratlovci) a Annelida (kroužkovci)? Jednotlivé skupiny (odborně jim říkáme taxony) jsou vlastně vyjádřenými hypotézami

o existenci příslušných předků a linií jejich potomků. Definice takové skupiny (taxonu) pak v sobě obvykle obsahuje i stanovení unikátních znaků, které se u ní vyvinuly. Můžeme tak například uvažovat o vlastnostech společného předka a o základním tělním plánu této skupiny. Existence systému, který odpovídá skutečnému větvení stromu života, je proto nesmírně důležitá v celé řadě biologických oborů. Za všechny můžeme zmínit evoluční biologii, neboť ta odhaluje zákonitosti, na nichž funguje evoluce. Bez znalosti příbuzenských vztahů mezi organismy to ale dělat nelze!

V minulosti se systém eukaryot vytvářel převážně na základě morfologické podobnosti a přítomnosti určitých znaků, které byly označeny jako unikátní (předpokládalo se o nich, že mají společný původ). Takovým znakem byla například segmentace těla u kroužkovic a členovců. Ukázalo se ale, že tento přístup nestačí. Protože váha znaků byla určena individuálně, často byla určena chybně. Mnohdy určité charismatické znaky vznikly vícekrát nezávisle na sobě, mnohdy naopak v evoluci zcela zmizely (redukovaly se). Například se dlouho věřilo, že segmentace těla u kroužkovic a členovců má společný původ (hypotéza Articulata). Dnes víme, že tomu tak není, členovci jsou příbuzní hlístům, kroužkovi pak měkkýšům.

Přestože i u tak podobných organismů, jako jsou živočichové, nebyl tento přístup zdaleka optimální, u jednobuněčných organismů byl již zcela vedle. Jeho rozlišovací schopnost byla naprosto nedostatečná a počet vymežitelných znaků byl minimální. Jak od sebe odlišíte dvě zelené kuličky s bičíkem? Do centra pozornosti u jednobuněčných eukaryot (prvků) se proto dostala struktura buňky. Prováděly se rekonstrukce buněčné kostry (cytoskeletu), zkoumala se stavba jednotlivých organel, průběh mitózy apod. Bohužel ani tak nebylo možno získat dostatečné množství znaků, které by umožňovaly usuzovat na příbuzenské vztahy mezi eukaryoty jako takovými. Když si totiž vezmete trichomonádu, amébu a člověka, tak se vám jejich vzájemné příbuzenské vztahy tímto způsobem budou odhalovat opravdu velmi obtížně.

V posledních 20 letech proto došlo (a stále ještě dochází) k obrovské revoluci v pojetí klasifikace organismů. Systém eukaryot začal být konstruován v souladu s výsledky analýz molekulárních dat. Tyto analýzy zkoumají podobnosti v sekvencích genů a dalších oblastí DNA. V současné době je již tento přístup tak daleko, že se provádí analýzy porovnávající sekvence stovek vybraných genů najednou. Protože jeden znak je v tomto případě jedna aminokyselina v molekule bílkoviny nebo jedna báze v molekule DNA, dostáváme najednou matice o délce několika desítek tisíc znaků, které jsou navíc univerzální, tedy porovnatelné u všech eukaryot! Samozřejmě nelze použít ledajaké geny. Musí to být geny, které nejsou pod selekčním tlakem, které nemají v organismu více podobných variant a které se vyskytují u všech sledovaných organismů. Přestože i tento přístup má své problémy (například je potřeba dávat pozor na horizontální genový přenos určitého genu mezi nepříbuznými organismy), je z hlediska odhalování příbuznosti mezi organismy jednoznačně tím nejlepším, co máme k dispozici. Paradoxně se ukazuje, že ačkoliv je takto získaná představa o příbuznosti mezi jednotlivými eukaryotickými liniemi zcela odlišná od představ dřívějších (a od představ, které jsou dodnes v učebnicích), mnohdy dává velmi dobrý smysl i z hlediska morfologie. Třeba příbuznost zmíněných hlístů a členovců je podpořena existencí stejných hormonů řídících svlékání kutikuly (příslušnými hormony z členovců lze skutečně vyvolat svlékání

hlístic), stejného antigenu na povrchu neuronů (řídí adhezi a rozpoznávání neuronů) apod. Rozhodli jsme se proto použít tento moderní, přirozený systém eukaryot i v této příručce, byť jsme si vědomi toho, že je zcela odlišný od umělých systémů, které můžete stále ještě nalézt ve vašich učebnicích.

V současnosti rozdělujeme eukaryota do několika málo desítek linií, z nichž většinu tvoří prvoci (jednobuněčná eukaryota). Během evoluce opakovaně docházelo ke vzniku mnohobuněčnosti. Z takových mnohobuněčných linií lze jmenovat živočichy, suchozemské rostliny, houby, dyktiostelidní hlenky, váleče apod. Stejně tak eukaryota vícekrát získala schopnost fotosyntézy (předek rostlin si k tomu účelu pohltit sinici, jiný eukaryot si pak ochočil takto vzniklou zelenou řasu a ještě jiný si ochočil jinou sinici). Prvoci zase mnohokrát zcela ztratili bičíky a stejně tak mnohokrát nezávisle na sobě využili panožek jako hlavního pohybového orgánu. Evoluce je jednoduše mnohem zajímavější, než se nám mohlo dříve zdát.

POZNÁMKY K BOTANICKÉ ČÁSTI SEZNAMU

Názvosloví mechorostů odpovídá aktualizovanému Seznamu mechorostů České republiky (Kučera a kol. 2012), názvosloví hub odráží nový Přehled hub střední Evropy (Holec a kol. 2012). České i latinské názvosloví cévnatých rostlin bylo sjednoceno podle Seznamu cévnatých rostlin České republiky (Danihelka a kol. 2012), který představuje aktuální a nejucelenější soupis květeny našeho státu. Pojetí tohoto seznamu se z velké části shoduje s pojetím Klíče ke květeně České republiky (Kubát a kol. 2002). Kromě drobných změn v názvosloví je jediným nápadnějším rozdílem nové pojetí některých čeledí, které se však týká jen omezeného počtu čeledí (nejnápadnější změny nastaly v případech dřívějších krtičníkovitých a liliovitých). Toto nové pojetí se přibližuje přirozenému a v současnosti ve světě uznávanému systému vyšších rostlin a jako celek je dostupné (pro opravdové zájemce) na průběžně aktualizovaném webu „Angiosperm Phylogeny Group“ – www.mobot.org/MOBOT/research/APweb/). Seznam řádů vyšších rostlin (upraven podle moderně pojaté učebnice Mártonfi 2007) slouží pouze pro lepší představu o vzájemné příbuznosti jednotlivých čeledí a neměl by být předmětem jakéhokoliv testování.

Nejlepším způsobem, jak se s rostlinami seznámit, je samozřejmě určování v terénu, pro základní představu však dobře poslouží i různé ilustrované atlasy, např. Deyl a Hísek (2008). Hlubším zájemcům o botaniku je pak určen Klíč ke květeně České republiky (Kubát a kol. 2002) a případně i dva kompletní obrázkové terénní klíče flór sousedních států – Německa (Jager 2007) a Maďarska (Király a kol. 2011). Nespočet fotografií je nyní dostupných na internetu, zde však musíme důrazně varovat před prostým „googlováním“ jména druhu (být latinského), protože opravdu mnoho fotografií rostlin na internetu je špatně určených!! Namísto toho doporučujeme procházet fotogalerie různých univerzitních pracovišť (viz např. seznam níže) popř. návštěvu amatérského avšak kvalitně zpracovaného webu Botany.cz. Botanická fotogalerie Masarykovy Univerzity v Brně kromě běžného prohlížení navíc umožňuje i filtrovat druhy z tohoto seznamu přírodnin BiO a také si zde můžete „poznávačku“ přímo vyzkoušet formou elektronického testu.

Botanická fotogalerie Masarykovy Univerzity v Brně: <http://www.botanickafotogalerie.cz>

Botanická fotogalerie Univerzity Palackého v Olomouci: <http://flora.upol.cz/>

Botanická fotogalerie Jihočeské Univerzity v Českých Budějovicích: <http://botanika.prf.jcu.cz/materials/fotogalerie.php>

web Botany.cz: www.botany.cz

POZNÁMKY K ZOOLOGICKÉ ČÁSTI SEZNAMU

Se zoologickou nomenklaturou je to mnohem složitější, neboť u nás neexistuje souhrnná moderní učebnice obsahující klasifikaci a názvosloví všech živočichů. Nomenklatura bezobratlých živočichů byla proto použita podle prací Kratochvíl a Bartoš (1955) a Buchar a kol. (1995), pouze u skupin, kde byla aktualizována, bylo použito nové, aktualizované názvosloví. Jsou to např. houby (houbovci) a žahavci (Pfleger 1997), měkkýši (Pfleger 1999), pavoukovci (Kůrka 2005, 2006, 2007; Kůrka a Kovařík 2003), motýli (z webových stránek www.lepidoptera.cz), ryby (Hanel & Novák 2001a, b, 2002, 2004, 2007, 2009), obojživelníci (Moravec 2001), plazi (Moravec 2008) a savci (Anděra 1999). Názvosloví ostatních skupin strunatců bylo převzato z publikace Sigmund et al. (1994). Údaje o počtu druhů jednotlivých vyšších taxonů byly použity primárně z webu AOPK ČR (portal.nature.cz), v menší míře ze serveru Biolib (www.biolib.cz) a u některých skupin z dalších zdrojů nebo znalostí předních odborníků. Bohužel, u některých především parazitických skupin jsou počty druhů pouze orientační, protože neexistují relevantní zdroje ani odborníci.

Pro studium živočichů je nejlepší pozorování v přírodě, i když u některých skupin to není příliš jednoduché. Proto odkazujeme na muzejní exponáty (např. vycpané ptáky a savce a sbírky hmyzu či schránek měkkýšů). Z literatury je vhodné studovat různé atlasy, z nichž ty nejdůležitější jsou uvedeny v seznamu doporučené literatury. Některé jsou základní a zahrnují zástupce všech skupin, jiné, specializované (např. atlasy jednotlivých skupin hmyzu) doporučujeme spíše zájemcům o hlubší studium dané skupiny. Vhodné je i studium fotografií, mikrofotografií a obrázků na internetu (opět však varujeme před často chybným určením v řadě neprofesionálních webů). U řady živočichů jsou důležité i zvukové projevy či artefakty jimi vytvořené (hnízda, pavoučí sítě, stopy, trus, vývržky apod.), které však nejsou předmětem „poznávací“. Také je dobré brát na zřetel, že každý zástupce hmyzu má larvu, která je u mnohých druhů či skupin důležitá, typická apod. U mnoha druhů hmyzu a strunatců se vyskytuje pohlavní dimorfismus či dichroismus, a tak např. krásný sameček rehků zahradního má k sobě ještě hnědavou, ne tak hezkou samičku. V neposlední řadě – vzhled mnoha druhů se liší v různých částech jejich areálu rozšíření, a to často výrazně. Někdy existují dva poddruhy na různých územích (např. vrána obecná černá v západní Evropě a v. o. šedá ve východní, přičemž u nás žijí obě), nebo řada barevných či velikostních odchylek vztahujících či nevztahujících se k určité oblasti výskytu.

Vysvětlivky:

tučně – požadovaná taxonomická kategorie k určení

* – zavlečený druh v České republice

[5] – počet volně žijících / rostoucích druhů v ČR

Superskupina Excavata

převážně bičíkovci, často žijící v kyslíkem chudých prostředích

skupina	rod	druh
Euglenozoa	trypanosoma (<i>Trypanosoma</i>)	
	krásnoočko (<i>Euglena</i>)	
trichomonády (Parabasalia)	bičenka (<i>Trichomonas</i>)	
fornikáti (Fornicata)	lamblie (<i>Giardia</i>)	

Superskupina Amoebozoa

měňavkovité organismy s bičíkem i bez něj, vzácně tvořící mnohobuněčné útvary – "plodničky"

skupina	rod	druh
Tubulinea	měňavka (<i>Amoeba</i>)	
	štitovka (<i>Arcella</i>)	
Archamoebae	měňavka (<i>Entamoeba</i>)	
myxogastriální hlenky (Myxogastria)	vlčí mléko syn. pýchavička (<i>Lycogala</i>)	

Superskupina SAR

pouze molekulárně určená skupina, doposud neexistuje žádný společný morfologický znak; velmi různorodá skupina zahrnující řadu jednobuněčných skupin i některé mnohobuněčné, např. chaluhy

skupina	rod	druh
nálevníci (Ciliophora)	treпка (<i>Paramecium</i>)	
	brousilka (<i>Trichodina</i>)	
	mrskavka (<i>Stentor</i>)	
	vířenka (<i>Vorticella</i>)	
	slávinka (<i>Stylonychia</i>)	
obrněnky (Dinoflagellata)	trojrožec (<i>Ceratium</i>)	
rozsivky (Bacillariophyta)		
dírkonošci (Foraminifera)		
mřížovci (Radiolaria)		

Superskupina a říše rostliny (Plantae, Archaeplastida)

jedno- i mnohobuněčné fotosyntetizující organismy s plastidy získanými primární endosymbiózou

Skupina zelených řas (Chlorophyta)

třída	rod	druh
Chlamydomyceae	váleč (<i>Volvox</i>)	
zelenivky (<i>Chlorophyceae</i>)	řetízovka (<i>Scenedesmus</i> , <i>Desmodesmus</i>)	
	pediastrum (<i>Pediastrum</i>)	
	vodní síť (<i>Hydrodictyon</i>)	
Ulvophyceae	žabí vlas (<i>Cladophora</i>)	
	trentepohlia (<i>Trentepohlia</i>)	

Skupina zelených řas a vyšších rostlin (Streptophyta)

Oddělení Zygnematophyta

třída	rod/skupina	druh
spájkivky (Zygnematophyceae)	šroubatka (<i>Spirogyra</i>)	
	skupina krásivky (Desmidiaceae)	

Oddělení Charophyta

třída	rod	druh
parožnatky (<i>Charophyceae</i>)		

Oddělení játrovky (Marchantiophyta)

třída	rod	druh
Marchantiopsida	porostnice (<i>Marchantia</i>) [1]	p. mnohotvárná (<i>M. polymorpha</i>)
Jungermanniopsida	kapradovka (<i>Plagiochila</i>) [2]	

Oddělení mechy (Bryophyta)

třída	rod	druh
Sphagnopsida	rašeliník (<i>Sphagnum</i>) [35]	

třída	rod	druh
Bryopsida	měřík (<i>Mnium</i>) [7], (<i>Plagiomnium</i>) [7], (<i>Rhizomnium</i>) [3]	
	bělomech (<i>Leucobryum</i>) [2]	b. sivý (<i>L. glaucum</i>)
	ploník (<i>Polytrichum</i>) [9]	
	kostrbatec (<i>Rhytidiadelphus</i>) [4]	k. kostrbatý syn. k. zelený (<i>R. squarrosus</i>)
	travník (<i>Pleurozium</i>) [1]	t. Schreberův (<i>P. schreberi</i>)
	drabík (<i>Climacium</i>) [1]	d. stromkovitý (<i>C. dendroides</i>)
	rokyt (<i>Hypnum</i>) [11]	r. cypřišovitý (<i>H. cupressiforme</i>)
	rokytník (<i>Hylocomium</i>) [1]	r. skvělý (<i>H. splendens</i>)
	dvouhrotec (<i>Dicranum</i>) [16]	

Oddělení hlevíky (Anthocerotophyta)

třída	rod	druh
Anthocerotopsida	hlevík (<i>Anthoceros</i>) [2], (<i>Phaeoceros</i>) [1], (<i>Notothylas</i>) [1]	

Oddělení plavuně (Lycopodiophyta)

Řád plavuňotvaré (Lycopodiales)

čeleď	rod	druh
plavuňovitě (Lycopodiaceae)	vranec (<i>Huperzia</i>) [1]	v. jedlový (<i>H. selago</i>)
	plavuň (<i>Lycopodium</i>) [2]	p. pučivá (<i>L. annotinum</i>) p. vidlačka (<i>L. clavatum</i>)

Oddělení kapradiny v širším slova smyslu (Monilophyta)

Řád hadilkotvaré (Ophioglossales)

čeleď	rod	druh
hadilkovitě (Ophioglossaceae)	vratička (<i>Botrychium</i>) [3]	v. měsíční (<i>B. lunaria</i>)

Řád přesličkyotvaré (Equisetales)

čeleď	rod	druh
přesličkovité (Equisetaceae)	přeslička (<i>Equisetum</i>) [9]	p. rolní (<i>E. arvense</i>)
		p. lesní (<i>E. sylvaticum</i>)

Řád osladičotvaré (Polypodiales)

čeleď	rod	druh
osladičovitě (Polypodiaceae)	osladič (<i>Polypodium</i>) [2]	o. obecný – skupina druhů (<i>P. vulgare</i> agg.)
hasivkovité (Dennstaedtiaceae)	hasivka (<i>Pteridium</i>) [1]	h. orličí (<i>P. aquilinum</i>)
sleziníkovité (Aspleniaceae)	sleziník (<i>Asplenium</i>) [9]	s. routička (<i>A. ruta-muraria</i>)
		s. červený (<i>A. trichomanes</i>)
		s. severní (<i>A. septentrionale</i>)
papratkovité (Woodsiaceae)	papratka (<i>Athyrium</i>) [2]	p. samičí (<i>A. filix-femina</i>)
		puchýřník (<i>Cystopteris</i>) [3]
kapradovitě (Dryopteridaceae)	kaprad' (<i>Dryopteris</i>) [8]	k. samec (<i>D. filix-mas</i>)
		k. osténkatá – skupina druhů (<i>D. carthusiana</i> agg.)
nepukalkovitě (Salviniaceae)	nepukalka (<i>Salvinia</i>) [1]	n. vzplývající syn. n. plovoucí (<i>S. natans</i>)

Oddělení jehličnany (Pinophyta)

Řád borovicotvaré (Pinales)

čeleď	rod	druh
borovicovitě (Pinaceae)	borovice (<i>Pinus</i>) [5]	b. lesní (<i>P. sylvestris</i>)
		b. vejmutovka* (<i>P. strobus</i>)
		b. černá* (<i>P. nigra</i>)
	modřín (<i>Larix</i>) [1]	m. opadavý (<i>L. decidua</i>)
	jedle (<i>Abies</i>) [3]	
smrk (<i>Picea</i>) [2]		s. ztepilý (<i>P. abies</i>)
		s. pichlavý* (<i>P. pungens</i>)

čeleď	rod	druh
	douglaska (<i>Pseudotsuga</i>) [1]	d. tisolistá* (<i>P. menziesii</i>)
cypřišovitě (Cupressaceae)	jalovec (<i>Juniperus</i>) [1]	j. obecný (<i>J. communis</i>)
tisovitě (Taxaceae)	tis (<i>Taxus</i>) [1]	t. červený syn. t. obecný (<i>T. baccata</i>)

Oddělení krytosemenné (Magnoliophyta syn. Angiospermae)

Vývojově původní řády krytosemenných Řád leknínovité (Nymphaeales)

čeleď	rod	druh
leknínovitě (Nymphaeaceae)	leknín (<i>Nymphaea</i>) [2]	
	stulík (<i>Nuphar</i>) [2]	s. žlutý (<i>N. lutea</i>)

Řád pepřotvaré (Piperales)

čeleď	rod	druh
podražcovité (Aristolochiaceae)	kopytník (<i>Asarum</i>) [1]	k. evropský (<i>A. europaeum</i>)

Třída jednoděložné (Liliopsida)

Řád puškvorcotvaré (Acorales)

čeleď	rod	druh
puškvorcovitě (Acoraceae)	puškvorec (<i>Acorus</i>) [1]	p. obecný (<i>A. calamus</i>)

Řád žabníkotvaré (Alismatales)

čeleď	rod	druh
žabníkovité (Alismataceae)	žabník (<i>Alisma</i>) [3]	
	šípatka (<i>Sagittaria</i>) [2]	š. střelolistá (<i>S. sagittifolia</i>)
vodňankovitě (Hydrocharitaceae)	vodní mor* (<i>Elodea</i>) [2]	
rdestovitě (Potamogetonaceae)	rdest (<i>Potamogeton</i>) [15]	r. vzplývavý (<i>P. natans</i>) r. kadeřavý (<i>P. crispus</i>)

čeleď	rod	druh
árónovitě vč. okřehekvitých (Araceae)	d'áblík (<i>Calla</i>) [1]	d. bahenní (<i>C. palustris</i>)
	áron (<i>Arum</i>) [2]	
	okřehek (<i>Lemna</i>) [4]	o. menší – skupina druhů (<i>L. minor</i> agg.)
	závitka (<i>Spirodela</i>) [1]	z. mnohokořenná (<i>S. polyrhiza</i>)

Řád liliotvaré (Liliales)

čeleď	rod	druh
kýchavcovité (Melanthiaceae)	vraní oko (<i>Paris</i>) [1]	v. o. čtyřlísté (<i>P. quadrifolia</i>)
	kýchavice (<i>Veratrum</i>) [3]	
ocúnovitě (Colchicaceae)	ocún (<i>Colchicum</i>) [1]	o. jesenní (<i>C. autumnale</i>)
liliovitě (Liliaceae)	lilie (<i>Lilium</i>) [2]	l. zlatohlávek (<i>L. martagon</i>)
		l. cibulkonosná (<i>L. bulbiferum</i>)
	křivatec (<i>Gagea</i>) [7]	k. žlutý (<i>G. lutea</i>)

Řád chřestotvaré (Asparagales)

čeleď	rod	druh
kosatcovité (Iridaceae)	šafrán (<i>Crocus</i>) [2]	
	mečík (<i>Gladiolus</i>) [2]	m. střechovitý (<i>G. imbricatus</i>)
	kosatec (<i>Iris</i>) [7]	k. žlutý (<i>I. pseudacorus</i>) k. sibiřský (<i>I. sibirica</i>)
chřestovitě vč. bělozářkovitých a konvalinkovitých (Asparagaceae)	bělozářka (<i>Anthericum</i>) [2]	b. liliovitá (<i>A. liliago</i>) b. větevnatá syn. b. větvitá (<i>A. ramosum</i>)
	chřest (<i>Asparagus</i>) [1]	ch. lékařský* (<i>A. officinalis</i>)
	konvalinka (<i>Convallaria</i>) [1]	k. vonná (<i>C. majalis</i>)
	pstroček (<i>Maianthemum</i>) [1]	p. dvoulistý (<i>M. bifolium</i>)
	kokořík (<i>Polygonatum</i>) [3]	

čeleď	rod	druh
amarylkovité vč. česnekovitých (Amaryllidaceae)	česnek (<i>Allium</i>) [15]	č. medvědí (<i>A. ursinum</i>)
	sněženka (<i>Galanthus</i>) [1]	s. podsněžník (<i>G. nivalis</i>)
	bledule (<i>Leucojum</i>) [2]	b. jarní (<i>L. vernum</i>)
vstavačovitě (Orchidaceae)	střevíčník (<i>Cypripedium</i>) [1]	s. pantoflíček (<i>C. calceolus</i>)
	okrotice (<i>Cephalanthera</i>) [3]	
	kruštík (<i>Epipactis</i>) [18]	
	bradáček (<i>Listera</i>) [2]	b. vejčitý (<i>L. ovata</i>)
	hlístník (<i>Neottia</i>) [1]	h. hnízdák (<i>N. nidus-avis</i>)
	vemeník (<i>Platanthera</i>) [2]	v. dvoulistý – skupina druhů; vč. v. zelenavého (<i>P. bifolia</i> agg.)
	tořič (<i>Ophrys</i>) [3]	
	vstavač (<i>Orchis</i>) [8]	v. kukačka (<i>O. morio</i>)
		v. vojenský (<i>O. militaris</i>)
	prstnatec (<i>Dactylorhiza</i>) [7]	p. májový (<i>D. majalis</i>)

Řád lipnicotvaré (Poales)

čeleď	rod	druh
sítinovitě (Juncaceae)	sítina (<i>Juncus</i>) [21]	s. rozkladitá (<i>J. effusus</i>)
		s. článkovaná (<i>J. articulatus</i>)
	bika (<i>Luzula</i>) [10]	b. ladní – skupina druhů (<i>L. campestris</i> agg.)
		b. bělavá syn. b. hajní (<i>L. luzuloides</i> syn. <i>L. albida</i>)
šáchorovitě (Cyperaceae)	suchopýr (<i>Eriophorum</i>) [4]	s. úzkolistý (<i>E. angustifolium</i>)
		s. pochvatý (<i>E. vaginatum</i>)
	bahnička (<i>Eleocharis</i>) [6]	
	skřípina (<i>Scirpus</i>) [2]	s. lesní (<i>S. sylvaticus</i>)

čeleď	rod	druh
	ostřice (<i>Carex</i>) [87]	o. srstnatá (<i>C. hirta</i>)
		o. zaječí (<i>C. leporina</i> syn. <i>C. ovalis</i>)
lipnicovitě (Poaceae syn. Graminae)	kavyl (<i>Stipa</i>) [9]	
	kostřava (<i>Festuca</i>) [20]	k. luční – skupina druhů (<i>F. pratensis</i> agg.)
	lipnice (<i>Poa</i>) [17]	
	třeslice (<i>Briza</i>) [1]	t. prostřední (<i>B. media</i>)
	srha (<i>Dactylis</i>) [2]	s. laločnatá syn. s. říznačka – okruh druhů (<i>D. glomerata</i> agg.)
	jílek (<i>Lolium</i>) [2]	j. vytrvalý (<i>L. perenne</i>)
	pýr (<i>Elymus</i>) [4]	p. plazivý (<i>E. repens</i>)
	sveřep (<i>Bromus</i>) [12]	
	ovsík (<i>Arrhenatherum</i>) [1]	o. vyvýšený* (<i>A. elatius</i>)
	metlice (<i>Deschampsia</i>) [1]	m. trsnatá (<i>D. cespitosa</i>)
	metlička (<i>Avenella</i>) [1]	m. křivolaká (<i>A. flexuosa</i>)
	trojštět (<i>Trisetum</i>) [1]	t. žlutavý (<i>T. flavescens</i>)
	medyněk (<i>Holcus</i>) [2]	m. vlnatý (<i>H. lanatus</i>)
	tomka (<i>Anthoxanthum</i>) [2]	t. vonná – skupina druhů (<i>A. odoratum</i> agg.)
	chrastice (<i>Phalaris</i>) [1]	ch. rákosovitá (<i>Ph. arundinacea</i>)
	třtina (<i>Calamagrostis</i>) [8]	t. křovištní (<i>C. epigejos</i>)
	psárka (<i>Alopecurus</i>) [4]	p. luční (<i>A. pratensis</i>)
	bojínek (<i>Phleum</i>) [4]	b. luční – skupina druhů (<i>Ph. pratense</i> agg.)
smilka (<i>Nardus</i>) [1]	s. tuhá (<i>N. stricta</i>)	
rákos (<i>Phragmites</i>) [1]	r. obecný (<i>Ph. australis</i>)	

čeleď	rod	druh
orobincovité vč. zevarovitých (Typhaceae)	orobinec (<i>Typha</i>) [4]	o. úzkolistý (<i>T. angustifolia</i>)
		o. široolistý (<i>T. latifolia</i>)
	zevar (<i>Sparganium</i>) [3]	

Třída dvouděložné (Rosopsida)
Řád pryskyřníkotvaré (Ranunculales)

čeleď	rod	druh	
pryskyřníkovité (Ranunculaceae)	blatouch (<i>Caltha</i>) [1]	b. bahenní (<i>C. palustris</i>)	
	upolín (<i>Trollius</i>) [1]	u. nejvyšší (<i>T. altissimus</i>)	
	oměj (<i>Aconitum</i>) [5]		
	sasanka (<i>Anemone</i>) [3]		s. hajní (<i>A. nemorosa</i>)
			s. pryskyřníkovitá (<i>A. ranunculoides</i>)
	jaterník (<i>Hepatica</i>) [1]	j. podléška syn. j. trojlaločný (<i>H. nobilis</i>)	
	koniklec (<i>Pulsatilla</i>) [5]	k. luční (<i>P. pratensis</i>)	
	pryskyřník (<i>Ranunculus</i>) [~20]		p. prudký (<i>R. acris</i>)
			p. plazivý (<i>R. repens</i>)
	lakušník (<i>Batrachium</i>) [8]		
	orsej (<i>Ficaria</i>) [2]	o. jarní (<i>F. verna</i>)	
	hlaváček (<i>Adonis</i>) [3]	h. jarní (<i>A. vernalis</i>)	
	makovité vč. zeměděmovitých (Papaveraceae)	mák (<i>Papaver</i>) [6]	m. vlčí* (<i>P. rhoeas</i>)
vlaštovičník (<i>Chelidonium</i>) [1]		v. větší* (<i>C. majus</i>)	
zemědým* (<i>Fumaria</i>) [4]			
dymnivka (<i>Corydalis</i>) [4]		d. dutá (<i>C. cava</i>)	

Řád hvozdíkotvaré (Caryophyllales)

čeleď	rod	druh
hvozdíkovité (Caryophyllaceae)	mateřka (<i>Moehringia</i>) [1]	m. trojžilná (<i>M. trinervia</i>)

čeleď	rod	druh
	ptačinec (<i>Stellaria</i>) [9]	p. trávový (<i>S. graminea</i>)
		p. žabinec syn. p. prostřední – skupina druhů (<i>S. media</i> agg.)
		p. velkokvětý (<i>S. holostea</i>)
	rožec (<i>Cerastium</i>) [13]	r. obecný (<i>C. holosteoides</i>)
		r. rolní (<i>C. arvense</i>)
	smolníčka (<i>Viscaria</i>) [1]	s. obecná (<i>V. vulgaris</i>)
	kohoutek (<i>Lychnis</i>) [2]	k. luční (<i>L. flos-cuculi</i>)
	silenska vč. knotovka (<i>Silene</i> incl. <i>Melandrium</i>) [10]	s. široolistá* syn. k. bílá (<i>S. latifolia</i> syn. <i>M. album</i>)
		s. dvoudomá syn. k. červená (<i>S. dioica</i> syn. <i>M. rubrum</i>)
		s. nadmutá (<i>S. vulgaris</i>)
	hvozdík (<i>Dianthus</i>) [11]	h. kropenatý (<i>D. deltooides</i>)
		h. kartouzek (<i>D. carthusianorum</i>)
	mydlice (<i>Saponaria</i>) [1]	m. lékařská* (<i>S. officinalis</i>)
laskavcovité vč. merlíkovitých (Amaranthaceae)	merlík (<i>Chenopodium</i>) [13]	m. všedobr* (<i>C. bonus-henricus</i>)
		m. bílý – skupina druhů (<i>C. album</i> agg.)
	lebeda (<i>Atriplex</i>) [5]	l. lesklá* (<i>A. sagittata</i>)

Řád rdesnotvaré (Polygonales)

čeleď	rod	druh
rdesnovité (Polygonaceae)	šťovík vč. kyselka, kyseláč (<i>Rumex</i> incl. <i>Acetosa</i> , <i>Acetosella</i>) [17]	š. tupolistý (<i>R. obtusifolius</i>)
		š. kyselý syn. kyseláč luční (<i>R. acetosa</i> syn. <i>A. pratensis</i>)
		š. menší syn. kyselka obecná (<i>R. acetosella</i> syn. <i>A. multifida</i>)

čeleď	rod	druh
	truskavec syn. rdesno (<i>Polygonum</i>) [3]	t. ptačí syn. r. ptačí – skupina druhů (<i>P. aviculare</i> agg.)
	rdesno (<i>Persicaria</i>) [6]	r. oboživelné – jen vodní forma (<i>P. amphibia</i>)
	rdesno syn. hadí kořen (<i>Bistorta</i>) [1]	r. hadí kořen syn. h. k. větší (<i>B. officinalis</i> syn. <i>B. major</i>)
	křídlatka* (<i>Reynoutria</i>) [2]	
rosnatkovité (Droseraceae)	rosnatka (<i>Drosera</i>) [3]	r. okrouhlostá (<i>D. rotundifolia</i>)

Řád lomikamenotvaré (Saxifragales)

čeleď	rod	druh
tlusticovité (Crassulaceae)	rozchodník (<i>Sedum</i>) [10]	r. ostrý (<i>S. acre</i>) r. bílý (<i>S. album</i>) r. španělský* (<i>S. hispanicum</i>)
	netřesk (<i>Jovibarba</i>) [1]	n. výběžkatý (<i>J. globifera</i>)
lomikamenovité (Saxifragaceae)	mokrýš (<i>Chrysosplenium</i>) [2]	m. střídavolistý (<i>C. alternifolium</i>)
	lomikámen (<i>Saxifraga</i>) [8]	l. zrnatý (<i>S. granulata</i>)

Řád santálotvaré (Santalales)

čeleď	rod	druh
santálovité (Santalaceae)	jmelí (<i>Viscum</i>) [1]	j. bílé (<i>V. album</i>)
	ochmet (<i>Loranthus</i>) [1]	o. evropský (<i>L. europaeus</i>)

Řád révotvaré (Vitales)

čeleď	rod	druh
révovité (Vitaceae)	réva (<i>Vitis</i>) [1]	r. vinná* (<i>V. vinifera</i>)

Řád kakostotvaré (Geraniales)

čeleď	rod	druh
kakostovité (Geraniaceae)	kakost (<i>Geranium</i>) [14]	k. luční (<i>G. pratense</i>) k. bahenní (<i>G. palustre</i>) k. smrdutý (<i>G. robertianum</i>)
	pumpava (<i>Erodium</i>) [1]	p. obecná* syn. p. rozpuková (<i>E. cicutarium</i>)

Řád myrtotvaré (Myrtales)

čeleď	rod	druh
pupalkovité (Onagraceae syn. Oenotheraceae)	pupalka* (<i>Oenothera</i>) [~7]	
	vrbovka vč. vrbka (<i>Epilobium</i>) [16]	v. úzkolistá syn. vrbka úzkolistá (<i>E. angustifolium</i>)
kyprejovité vč. kotvicovitých (Lythraceae)	kyprej (<i>Lythrum</i>) [3]	k. vrbice (<i>L. salicaria</i>)
	kotvice (<i>Trapa</i>) [1]	k. plovoucí (<i>T. natans</i>)

Řád jesencotvaré (Celastrales)

čeleď	rod	druh
jesencovité (Celastraceae)	brslen (<i>Euonymus</i>) [2]	b. evropský (<i>E. europaeus</i>)

Řád malpighiotvaré (Malpighiales)

čeleď	rod	druh
prýšcovité (Euphorbiaceae)	prýšec (<i>Euphorbia</i> incl. <i>Tithymalus</i>) [18]	p. kolovratec (<i>E. helioscopia</i>) p. chvojka (<i>E. cyparissias</i>)
	bažanka (<i>Mercurialis</i>) [3]	b. vytrvalá (<i>M. perennis</i>)
třezalkovité (Hypericaceae)	třezalka (<i>Hypericum</i>) [9]	t. tečkovaná (<i>H. perforatum</i>) t. skvrnitá (<i>H. maculatum</i>)
violkovité (Violaceae)	violka (<i>Viola</i>) [22]	v. Rivinova – skupina druhů vč. v. lesní (<i>V. riviniana</i> agg.) v. trojbarevná – skupina druhů vč. v. rolní (<i>V. tricolor</i> agg.)

čeleď	rod	druh
vrbovité (Salicaceae)	vrba (<i>Salix</i>) [22]	v. jíva (<i>S. caprea</i>)
		v. bylinná (<i>S. herbacea</i>)
	topol (<i>Populus</i>) [4]	t. osika (<i>P. tremula</i>)
Inovité (Linaceae)	len (<i>Linum</i>) [5]	l. počistivý syn. l. luční (<i>L. catharticum</i>)

Řád šťavelotvaré (Oxalidales)

čeleď	rod	druh
šťavelovité (Oxalidaceae)	šťavel (<i>Oxalis</i>) [4]	š. kyselý (<i>O. acetosella</i>)

Řád bobotvaré (Fabales)

čeleď	rod	druh
bobovité (Fabaceae, syn. Leguminosae)	kručinka (<i>Genista</i>) [3]	
	janovec (<i>Cytisus</i> incl. <i>Sarothamnus</i>) [3]	j. metlatý* (<i>C. scoparius</i> syn. <i>S. scoparius</i>)
	trnovník (<i>Robinia</i>) [1]	t. akát* (<i>R. pseudoacacia</i> syn. <i>R. pseudacacia</i>)
	vikev (<i>Vicia</i>) [17]	v. ptačí (<i>V. cracca</i>)
		v. plotní (<i>V. sepium</i>)
	hrachor (<i>Lathyrus</i>) [15]	h. jarní syn. h. lecha, lecha jarní (<i>L. vernus</i>)
		h. luční (<i>L. pratensis</i>)
	hrách (<i>Pisum</i>) [1]	h. setý* (<i>P. sativum</i>)
	jehlice (<i>Ononis</i>) [3]	j. trnitá (<i>O. spinosa</i>)
	komonice (<i>Melilotus</i>) [4]	k. bílá* (<i>M. albus</i>)
k. lékařská* (<i>M. officinalis</i>)		
tolice (<i>Medicago</i>) [6]	t. dětelová (<i>M. lupulina</i>)	
	t. vojtěška* (<i>M. sativa</i>)	

čeleď	rod	druh
	jetel (<i>Trifolium</i>) [19]	j. luční (<i>T. pratense</i>)
		j. rolní (<i>T. arvense</i>)
		j. ladní (<i>T. campestre</i>)
		j. plazivý (<i>T. repens</i>)
	štírovník (<i>Lotus</i>) [5]	š. růžkatý – skupina druhů (<i>L. corniculatus</i> agg.)
	čičorka (<i>Securigera</i>) [1]	č. pestrá (<i>S. varia</i>)
vítodovité (Polygalaceae)	vítod (<i>Polygala</i>) [8]	

Řád růžotvaré (Rosales)

čeleď	rod	druh
růžovité (Rosaceae)	tavolník (<i>Spiraea</i>) [~5; jen 1 původní]	t. vrbohlisý (<i>S. salicifolia</i>)
	udatna (<i>Aruncus</i>) [1]	u. lesní (<i>A. vulgaris</i>)
	slivoň, trnka, švestka, třešeň, střeňka (<i>Prunus</i> incl. <i>Cerasus, Padus</i>) [~15]	trnka obecná syn. sl. trnka, s. trnitá (<i>P. spinosa</i>)
		švestka domácí* syn. sl. švestka, švestka, slíva (<i>P. domestica</i> agg.)
		třešeň ptačí (<i>P. avium</i> syn. <i>C. avium</i>)
		střeňka obecná syn. st. hroznatá (<i>P. padus</i> syn. <i>Pa. racemosa, Pa. avium</i>)
	hrušeň (<i>Pyrus</i>) [2]	h. obecná – skupina druhů vč. h. polničky (<i>P. communis</i> agg.)
	jabloň (<i>Malus</i>) [2]	j. domácí – skupina druhů vč. j. lesní (<i>M. domestica</i> resp. <i>M. sylvestris</i> agg.)
	ježáb (<i>Sorbus</i>) [~20]	j. ptačí syn. j. obecný (<i>S. aucuparia</i>)
	hloh (<i>Crataegus</i>) [~8]	

čeleď	rod	druh
	tužebník (<i>Filipendula</i>) [2]	t. jilmový (<i>F. ulmaria</i>)
	ostružiník (<i>Rubus</i>) [~130]	o. maliník syn. maliník (<i>R. idaeus</i>)
		o. moruška (<i>R. chamaemorus</i>)
	růže (<i>Rosa</i>) [15]	r. šípková – skupina druhů (<i>R. canina</i> agg.)
	řepík (<i>Agrimonia</i>) [2]	ř. lékařský (<i>A. eupatoria</i>)
	krvavec (<i>Sanguisorba</i>) [2]	k. toten (<i>S. officinalis</i>)
	kontryhel (<i>Alchemilla</i>) [23]	
	jahodník (<i>Fragaria</i>) [3]	
	mochna (<i>Potentilla</i>) [23]	m. nátržník (<i>P. erecta</i>)
		m. husí (<i>P. anserina</i>)
		m. plazivá (<i>P. reptans</i>)
		m. stříbná (<i>P. argentea</i>)
	kuklík (<i>Geum</i>) [2]	k. městský (<i>G. urbanum</i>)
řešetlákovité (Rhamnaceae)	krušina (<i>Frangula</i>) [1]	k. olšová (<i>F. alnus</i>)
jilmovité (Ulmaceae)	jilm (<i>Ulmus</i>) [3]	
konopovité (Cannabaceae)	konopí (<i>Cannabis</i>) [1]	k. seté* (<i>C. sativa</i>)
	chmel (<i>Humulus</i>) [1]	ch. otáčivý (<i>H. lupulus</i>)
kopřivovité (Urticaceae)	kopřiva (<i>Urtica</i>) [3]	k. dvoudomá (<i>U. dioica</i>)
		k. žahavka* (<i>U. urens</i>)

Řád bukotvaré (Fagales)

čeleď	rod	druh
bukovité (Fagaceae)	buk (<i>Fagus</i>) [1]	b. lesní (<i>F. sylvatica</i>)
	dub (<i>Quercus</i>) [9]	d. letní (<i>Q. robur</i>)
		d. zimní – skupina druhů (<i>Q. petraea</i> agg.)
		d. červený* (<i>Q. rubra</i>)

čeleď	rod	druh
břízovité (Betulaceae)	bříza (<i>Betula</i>) [6]	b. bělokorá syn. b. bradavičnatá (<i>B. pendula</i>)
		b. trpasličí (<i>B. nana</i>)
	olše (<i>Alnus</i>) [3]	o. lepkavá (<i>A. glutinosa</i>)
		o. šedá (<i>A. incana</i>)
	habr (<i>Carpinus</i>) [1]	h. obecný (<i>C. betulus</i>)
	líška (<i>Corylus</i>) [1]	l. obecná (<i>C. avellana</i>)
ořešákovité (Juglandaceae)	ořešák (<i>Juglans</i>) [2]	o. královský* (<i>J. regia</i>)

Řád brukvotvaré (Brassicales)

čeleď	rod	druh
brukvovité (Brassicaceae syn. Cruciferae)	hulevník (<i>Sisymbrium</i>) [6]	h. lékařský* (<i>S. officinale</i>)
	česnáček (<i>Alliaria</i>) [1]	č. lékařský (<i>A. petiolata</i>)
	řeřišnice (<i>Cardamine</i>) [11]	ř. luční – skupina druhů (<i>C. pratensis</i> agg.)
		ř. hořká – skupina druhů (<i>C. amara</i> agg.)
	kyčelnice (<i>Dentaria</i>) [3]	k. cibulkonosná (<i>D. bulbifera</i>)
		k. devítिलistá (<i>D. enneaphyllos</i>)
	huseníček (<i>Arabidopsis</i>) [4]	h. rolní (<i>A. thaliana</i>)
	měsíčnice (<i>Lunaria</i>) [2]	m. vytrvalá (<i>L. rediviva</i>)
	tařice (<i>Aurinia</i>) [1]	t. skalní (<i>A. saxatilis</i>)
	osívka (<i>Erophila</i>) [2]	o. jarní (<i>E. verna</i>)
	kokoška (<i>Capsella</i>) [1]	k. pastuší tobolka* (<i>C. bursa-pastoris</i>)
	penízek (<i>Thlaspi</i>) [1]	p. rolní* (<i>T. arvense</i>)

Řád slézotvaré (Malvales)

čeleď	rod	druh
slézovité vč. lipovitých (Malvaceae)	lípa (<i>Tilia</i>) [2]	l. srdčitá (<i>T. cordata</i>)
		l. velkolistá (<i>T. platyphyllos</i>)
	sléz (<i>Malva</i>) [5]	s. přehlížený* (<i>M. neglecta</i>)
vrabečnicovité (Thymelaeaceae)	lýkovec (<i>Daphne</i>) [2]	l. jedovatý (<i>D. mezereum</i>)

Řád mýdelníkotvaré (Sapindales)

čeleď	rod	druh
mýdelníkovité syn. javorovité vč. jírovcovitých (Sapindaceae)	javor (<i>Acer</i>) [4]	j. klen (<i>A. pseudoplatanus</i>)
		j. mléč (<i>A. platanoides</i>)
		j. babyka (<i>A. campestre</i>)
		j. jasanolistý* (<i>A. negundo</i>)
	jírovec (<i>Aesculus</i>) [1]	j. maďal* (<i>Ae. hippocastanum</i>)
routovité (Rutaceae)	třemdava (<i>Dictamnus</i>) [1]	t. bílá (<i>D. albus</i>)

Řád dřínovité (Cornales)

čeleď	rod	druh
dřínovité (Cornaceae)	dřín, svída (<i>Cornus</i>) [3]	d. jarní syn. s. dřín, dřín (<i>C. mas</i>)

Řád vřesovcotvaré (Ericales)

čeleď	rod	druh
vřesovcovité (Ericaceae)	vřes (<i>Calluna</i>) [1]	v. obecný (<i>C. vulgaris</i>)
	vřesovec (<i>Erica</i>) [2]	v. pleťový (<i>E. carnea</i>)
	brusnice syn. borůvka, brusinka, vlochyně (<i>Vaccinium</i>) [5]	b. borůvka syn. borůvka černá (<i>V. myrtillus</i>) b. vlochyně syn. v. bahenní (<i>V. uliginosum</i>) b. brusinka syn. brusinka (<i>V. vitis-idaea</i>)

čeleď	rod	druh
prvosenkovité (Primulaceae)	prvosenska (<i>Primula</i>) [5]	p. jarní (<i>P. veris</i>)
		p. vyšší (<i>P. elatior</i>)
	dřípatka (<i>Soldanella</i>) [1]	d. horská (<i>S. montana</i>)
	brambořík (<i>Cyclamen</i>) [1]	b. nachový (<i>C. purpurascens</i>)
	vrbina (<i>Lysimachia</i>) [5]	v. obecná (<i>L. vulgaris</i>)
v. penízková (<i>L. nummularia</i>)		
	drchnička (<i>Anagallis</i>) [2]	d. rolní* (<i>A. arvensis</i>)
netýkavkovité (Balsaminaceae)	netýkavka (<i>Impatiens</i>) [3]	n. nedůtklivá (<i>I. noli-tangere</i>)
		n. malokvětá* (<i>I. parviflora</i>)
		n. žláznatá* (<i>I. glandulifera</i>)

Řád lilkotvaré (Solanales)

čeleď	rod	druh
lilkovité (Solanales)	rulík (<i>Atropa</i>) [1]	r. zlomocný (<i>A. bella-donna</i>)
	lilek (<i>Solanum</i>) [4]	l. potměchuť (<i>S. dulcamara</i>)
	durman (<i>Datura</i>) [1]	d. obecný* (<i>D. stramonium</i>)
svlačcovité vč. kokoticovitých (Convolvulaceae)	svlačec (<i>Convolvulus</i>) [1]	s. rolní* (<i>C. arvensis</i>)
	opletník (<i>Calystegia</i>) [2]	o. plotní (<i>C. sepium</i>)
	kokotice (<i>Cuscuta</i>) [5]	

Řád brutnákotvaré (Boraginales)

čeleď	rod	druh
brutnákovité (Boraginaceae)	hadinec (<i>Echium</i>) [2]	h. obecný (<i>E. vulgare</i>)
	plicník (<i>Pulmonaria</i>) [4]	p. lékařský – skupina druhů vč. p. tmavého (<i>P. officinalis</i> agg.)
	kostival (<i>Symphytum</i>) [3]	k. lékařský (<i>S. officinale</i>) k. hlíznatý (<i>S. tuberosum</i>)

čeleď	rod	druh
	pomněnka (<i>Myosotis</i>) [11]	p. rolní (<i>M. arvensis</i>)
		p. bahenní – skupina druhů (<i>M. palustris</i> agg.)

Řád hořcotvaré (Gentianales)

čeleď	rod	druh
mořenovité (Rubiaceae)	svízel (<i>Galium</i>) [21]	s. vonný syn. mařinka vonná (<i>G. odoratum</i>)
		s. syřišťový – skupina druhů (<i>G. verum</i> agg.)
		s. bílý – skupina druhů (<i>G. album</i> agg.)
		s. přítula (<i>G. aparine</i>)
toješťovité vč. klejchovitých (Apocynaceae)	barvínek (<i>Vinca</i>) [1]	b. menší syn. brčál barvínek (<i>V. minor</i>)
	tolita (<i>Vincetoxicum</i>) [1]	t. lékařská (<i>V. hirundinaria</i>)
hořcovité (Gentianaceae)	zeměžluč (<i>Centaurium</i>) [3]	z. okolíkatá syn. z. lékařská (<i>C. erythraea</i>)
	hořec (<i>Gentiana</i>) [7]	h. tolitovitý (<i>G. asclepiadea</i>)
	hořeček (<i>Gentianella</i>) [5]	

Řád hluchavkotvaré (Lamiales)

čeleď	rod	druh
olivovníkovité (Oleaceae)	jasan (<i>Fraxinus</i>) [2]	j. ztepilý (<i>F. excelsior</i>)
	ptačí zob (<i>Ligustrum</i>) [1]	p. z. obecný (<i>L. vulgare</i>)
krtičníkovité (Scrophulariaceae)	divizna (<i>Verbascum</i>) [9]	
	krtičník (<i>Scrophularia</i>) [4]	k. hlíznatý (<i>S. nodosa</i>)

čeleď	rod	druh
jitrocelovité vč. části krtičníkovitých (Plantaginaceae)	jitrocel (<i>Plantago</i>) [7]	j. kopinatý (<i>P. lanceolata</i>)
		j. větší (<i>P. major</i>)
		j. prostřední (<i>P. media</i>)
	lnice (<i>Linaria</i>) [3]	l. květel* (<i>L. vulgaris</i>)
	náprstník (<i>Digitalis</i>) [2]	n. velkokvětý (<i>D. grandiflora</i>)
		n. červený* (<i>D. purpurea</i>)
	rozrazil (<i>Veronica</i>) [34]	r. perský* (<i>V. persica</i>)
		r. rezekvítek – skupina druhů (<i>V. chamaedrys</i> agg.)
		r. lékařský (<i>V. officinalis</i>)
zárazovité vč. části krtičníkovitých (Orobanchaceae)	černýš (<i>Melampyrum</i>) [7]	č. hajní (<i>M. nemorosum</i>)
		č. luční (<i>M. pratense</i>)
	světlík (<i>Euphrasia</i>) [6]	
	kokrhel (<i>Rhinanthus</i>) [4]	
	podbílek (<i>Lathraea</i>) [1]	p. šupinatý (<i>L. squamaria</i>)
	záraza (<i>Orobanche</i>) [14]	
bublinatkovité (Lentibulariaceae)	tučnice (<i>Pinguicula</i>) [2]	
	bublinatka (<i>Utricularia</i>) [6]	
hluchavkovité (Lamiaceae syn. Labiatae)	zběhovec (<i>Ajuga</i>) [4]	z. plazivý (<i>A. reptans</i>)
	konopice (<i>Galeopsis</i>) [7]	
	hluchavka (<i>Lamium</i>) [4]	h. bílá* (<i>L. album</i>)
		h. skvrnitá (<i>L. maculatum</i>)
		h. nachová* (<i>L. purpureum</i>)
	pitulník (<i>Galeobdolon</i>) [3]	p. žlutý – skupina druhů (<i>G. luteum</i> agg.)
	měrnice (<i>Ballota</i>) [1]	m. černá* (<i>B. nigra</i>)
	čistec (<i>Stachys</i>) [6]	č. lesní (<i>S. sylvatica</i>)
	bukvice (<i>Betonica</i>) [1]	b. lékařská (<i>B. officinalis</i>)

čeleď	rod	druh
	popenec (<i>Glechoma</i>) [2]	p. obecný syn. p. břečtanolistý (<i>G. hederacea</i>)
	černohlávek (<i>Prunella</i>) [3]	č. obecný (<i>P. vulgaris</i>)
	včelník (<i>Dracocephalum</i>) [1]	v. rakouský (<i>D. austriacum</i>)
	dobromysl (<i>Origanum</i>) [1]	d. obecná (<i>O. vulgare</i>)
	mateřídouška (<i>Thymus</i>) [7]	
	karbinec (<i>Lycopus</i>) [2]	k. evropský (<i>L. europaeus</i>)
	máta (<i>Mentha</i>) [4]	
	šalvěj (<i>Salvia</i>) [5]	š. luční (<i>S. pratensis</i>) š. přeslenitá (<i>S. verticillata</i>)

Řád miříkotvaré (Apiales)

čeleď	rod	druh
aralkovité (Araliaceae)	břečtan (<i>Hedera</i>) [1]	b. popínavý (<i>H. helix</i>)
miříkovité (Apiaceae syn. Umbelliferae)	kerblík (<i>Anthriscus</i>) [3]	k. lesní (<i>A. sylvestris</i>)
	kmín (<i>Carum</i>) [1]	k. kořený (<i>C. carvi</i>)
	bršlice (<i>Aegopodium</i>) [1]	b. kozí noha (<i>Ae. podagraria</i>)
	bedrník (<i>Pimpinella</i>) [2]	b. obecný (<i>P. saxifraga</i>)
	pastinák (<i>Pastinaca</i>) [1]	p. setý (<i>P. sativa</i>)
	bolševník (<i>Heracleum</i>) [2]	b. obecný (<i>H. sphondylium</i>) b. velkolepý* (<i>H. mantegazzianum</i>)
	děhel (<i>Angelica</i>) [3]	d. lesní (<i>A. sylvestris</i>)
	mrkev (<i>Daucus</i>) [1]	m. obecná (<i>D. carota</i>)
	žindava (<i>Sanicula</i>) [1]	ž. evropská (<i>S. europaea</i>)
	máčka (<i>Eryngium</i>) [2]	m. ladní (<i>E. campestre</i>)

Řád štětkotvaré (Dipsacales)

čeleď	rod	druh
pižmovkovité vč. bezovitých a kalinovitých (Adoxaceae)	pižmovka (<i>Adoxa</i>) [1]	p. mošusová (<i>A. moschatellina</i>)
	bez (<i>Sambucus</i>) [3]	b. černý (<i>S. nigra</i>) b. červený syn. b. hroznatý (<i>S. racemosa</i>)
	kalina (<i>Viburnum</i>) [2]	k. obecná (<i>V. opulus</i>)
zimolezovité (Caprifoliaceae)	zimolez (<i>Lonicera</i>) [4]	
kozlíkovité (Valerianaceae)	kozlík (<i>Valeriana</i>) [6]	k. lékařský – skupina druhů (<i>V. officinalis</i> agg.)
štětkovité (Dipsacaceae)	štětka (<i>Dipsacus</i>) [4]	š. planá (<i>D. fullonum</i> syn. <i>D. sylvestris</i>)
	chrastavec (<i>Knautia</i>) [4]	ch. rolní (<i>K. arvensis</i>)

Řád hvězdnicotvaré (Asterales)

čeleď	rod	druh
zvonkovité (Campanulaceae)	zvonek (<i>Campanula</i>) [16]	z. broskvolistý (<i>C. persicifolia</i>)
		z. okrouhlostý (<i>C. rotundifolia</i>)
		z. kopřivolistý (<i>C. trachelium</i>)
		z. rozkladitý (<i>C. patula</i>)
vachtovité (Menyanthaceae)	vachta (<i>Menyanthes</i>) [1]	v. trojlistá (<i>M. trifoliata</i>)
hvězdnicovité (Asteraceae syn. Compositae)	zlatobýl (celík) (<i>Solidago</i>) [3]	z. obecný syn. c. zlatobýl (<i>S. virgaurea</i>)
		z. kanadský* (<i>S. canadensis</i>)
		s. chudobka (<i>B. perennis</i>)
	sedmikráska (<i>Bellis</i>) [1]	
	turanka (<i>Conyza</i>) [1]	t. kanadská* syn. turan kanadský (<i>C. canadensis</i>)

čeleď	rod	druh
	slunečnice (<i>Helianthus</i>) [2]	s. roční* (<i>H. annuus</i>) s. topinambur* (<i>H. tuberosus</i>)
	rmen (<i>Anthemis</i>) [3]	r. rolní* (<i>A. arvensis</i>)
	řebříček (<i>Achillea</i>) [9]	ř. obecný – skupina druhů (<i>A. millefolium</i> agg.)
	heřmánkovec (<i>Tripleurospermum</i>) [1]	h. nevonný* syn. h. přímošský (<i>T. inodorum</i> syn. <i>T. maritimum</i>)
	heřmánek (<i>Matricaria</i>) [2]	h. pravý* (<i>M. chamomilla</i>) h. terčovitý* (<i>M. discoidea</i>)
	vrtič syn. kopretina (<i>Tanacetum</i>) [4]	v. obecný* syn. k. vrtič (<i>T. vulgare</i>)
	kopretina (<i>Leucanthemum</i>) [3]	k. bílá – skupina druhů (<i>L. vulgare</i> agg.)
	pelyněk (<i>Artemisia</i>) [9]	p. černobýl (<i>A. vulgaris</i>)
	podběl (<i>Tussilago</i>) [1]	p. lékařský (<i>T. farfara</i>)
	devětsil (<i>Petasites</i>) [3]	d. lékařský (<i>P. hybridus</i>) d. bílý (<i>P. albus</i>)
	prha (<i>Arnica</i>) [1]	p. arnika syn. p. chlumní (<i>A. montana</i>)
	starček (<i>Senecio</i>) [18]	s. vejčitý syn. s. Fuchsův – skupina druhů (<i>S. ovatus</i> agg.)
	pupava (<i>Carlina</i>) [3]	p. bezlodyžná (<i>C. acaulis</i>)
	lopuch (<i>Arctium</i>) [4]	l. větší* (<i>A. lappa</i>)
	pcháč (<i>Cirsium</i>) [11]	p. oset* syn. p. rolní (<i>C. arvense</i>) p. bahenní (<i>C. palustre</i>) p. zelinný (<i>C. oleraceum</i>)
	bodlák (<i>Carduus</i>) [4]	b. obecný* (<i>C. acanthoides</i>)

čeleď	rod	druh
	chrpa (<i>Centaurea</i>) [13]	ch. modrá* syn. ch. modrák, ch. polní (<i>C. cyanus</i>) ch. luční – skupina druhů (<i>C. jacea</i> agg.)
	čekanka (<i>Cichorium</i>) [1]	č. obecná* (<i>C. intybus</i>)
	máchelka syn. podzimka (<i>Scorzoneroides</i> syn. <i>Leontodon</i>) [1]	m. podzimní syn. p. obecná (<i>S. autumnalis</i> syn. <i>L. autumnalis</i>)
	prasetník (<i>Hypochaeris</i>) [4]	p. kořenatý (<i>H. radicata</i>)
	škarda (<i>Crepis</i>) [11]	š. dvouletá (<i>C. biennis</i>)
	locika (<i>Lactuca</i>) [5]	l. kompasová* (<i>L. serriola</i>)
	věsenka (<i>Prenanthes</i>) [1]	v. nachová (<i>P. purpurea</i>)
	mléčka (<i>Mycelis</i>) [1]	m. zední (<i>M. muralis</i>)
	pampeliška syn. smetánka (<i>Taraxacum</i>) [~220]	
	kozí brada (<i>Tragopogon</i>) [3]	
	kapustka (<i>Lapsana</i>) [1]	k. obecná* (<i>L. communis</i>)
	mléč (<i>Sonchus</i>) [4]	m. drsný (<i>S. asper</i>)
	jestřábník (<i>Hieracium</i>) [~60]	j. zední (<i>H. murorum</i>)
	chlupáček syn. jestřábník (<i>Pilosella</i>) [~60]	ch. zední syn. j. chlupáček (<i>P. officinarum</i> syn. <i>H. pilosella</i>)

Superskupina Opisthokonta

zahrnuje houby, živočichy a několik drobných jednobuněčných skupin

Říše houby (Fungi)

Oddělení vřeckovýtrusné (Ascomycota)

řád	rod	druh
Saccharomycetales	kvasinka (<i>Saccharomyces</i>) [více než 50]	k. pivní (<i>S. cerevisiae</i>)
Pezizales	smrž (<i>Morchella</i>) [3] ucháč (<i>Gyromitra</i>) [5]	

řád	rod	druh
Hypocreales	paličkovice (<i>Claviceps</i>) [2]	p. nachová (<i>C. purpurea</i>)
	rážovka (<i>Nectria</i>) [50]	
Xylariales	dřevnatka (<i>Xylaria</i>) [15]	d. kyjovitá (<i>X. polymorpha</i>)
	dřevomor (<i>Hypoxylon</i>) [12]	
Rhytismales	svraštelka (<i>Rhytisma</i>) [4]	s. javorová (<i>R. acerinum</i>)
	sypavka (<i>Lophodermium</i>) [6]	s. borová (<i>L. pinastri</i>)
Eurotiales	štetičkovec (<i>Penicillium</i>) [více než 200]	
	kropidlák (<i>Aspergillus</i>) [více než 200]	
Erysiphales	padlí (<i>Erysiphe</i>) [250]	p. dubové (<i>E. alphitoides</i>)

lichenizované (lišejníky tvořící) vřecovýtrusné houby

řád	rod	druh
Lecanorales	dutohlávka (<i>Cladonia</i>) [69]	
	pukléřka (<i>Cetraria</i>) [5]	p. islandská (<i>C. islandica</i>)
	terčovka (<i>Hypogymnia</i>) [5]	t. bublinatá (<i>H. physodes</i>)
	terčovník syn. terčovník (<i>Xanthoria</i>) [9]	t. zední syn. terčovník zední (<i>X. parietina</i>)
	mapovník (<i>Rhizocarpon</i>) [30]	m. zeměpisný (<i>R. geographicum</i>)
	hávnatka (<i>Peltigera</i>) [18]	
	misnička (<i>Lecanora</i>) [76]	m. zední (<i>L. muralis</i> syn. <i>L. saxicola</i>)
	provazovka (<i>Usnea</i>) [16]	

Oddělení stopkovýtrusné (Basidiomycota)

řád	rod	druh
Pucciniales	rez (<i>Puccinia</i>) [200]	r. travní (<i>P. graminis</i>)
Auriculariales	ucho (<i>Auricularia</i>) [1]	u. Jidášovo (<i>A. auricularia-judae</i>)

řád	rod	druh
Cantharellales	liška (<i>Cantharellus</i>) [7]	
	kuřátka (<i>Ramaria</i>) [41]	
	kotrč (<i>Sparassis</i>) [4]	
Polyporales	choroš (<i>Polyporus</i>) [10]	ch. šupinatý (<i>P. squamosus</i>)
	troudnatec (<i>Fomes</i>) [1]	t. kopytovitý (<i>F. fomentarius</i>)
Russulales	holubinka (<i>Russula</i>) [132]	
	ryzec (<i>Lactarius</i>) [82]	
Boletales	hřib (<i>Tylopilus</i>) [1]	h. žlučník (<i>T. felleus</i>)
	hřib (<i>Boletus</i>) [21]	h. satan (<i>B. satanas</i>)
	křemenáč, kozák (<i>Leccinum</i>) [16]	
	klouzek (<i>Suillus</i>) [17]	k. sličný (<i>S. grevillei</i>)
	suchohřib (<i>Xerocomus</i>) [8]	s. hnědý (<i>X. badius</i>)
	pestřec (<i>Scleroderma</i>) [8]	
	čechratka (<i>Paxillus</i>) [4]	
	žampion syn. pečárka (<i>Agaricus</i>) [55]	
Agaricales	hlíva (<i>Pleurotus</i>) [8]	h. ústříčná (<i>P. ostreatus</i>)
	strmělka (<i>Clytocybe</i>) [71]	s. mlženka (<i>C. nebularis</i>)
	václavka (<i>Armillaria</i>) [5]	
	špička (<i>Marasmius</i>) [29]	
	muchomůrka (<i>Amanita</i>) [29]	m. zelená (<i>A. phalloides</i>)
		m. růžovka (<i>A. rubescens</i>)
		m. červená (<i>A. muscaria</i>)
	bedla (<i>Macrolepiota</i>) [11]	
	hnojník (<i>Coprinus</i>) [91]	
	třepenitka (<i>Hypholoma</i>) [16]	t. svazčitá (<i>H. fasciculare</i>)
šupinovka (<i>Pholiota</i>) [27]	š. kostrbatá (<i>Ph. squarrosa</i>)	

řád	rod	druh
	pýchavka (<i>Lycoperdon</i>) [23]	
Geastrales	hvězdovka (<i>Geastrum</i>) [25]	
Phallales	hadovka (<i>Phallus</i>) [2]	h. smrdutá (<i>P. impudicus</i>)
	květnatec (<i>Clathrus</i>) [1]	k. Archerův* (<i>C. archeri</i>)

Říše živočichové (Animalia)

Kmen živočišné houby *syn.* houbovci (Porifera)

Třída rohovité houby (Desmospongiae)

čeleď	rod	druh
houbovití (Spongillidae)	houba (<i>Spongilla</i> <i>syn.</i> <i>Ephydatia</i>) [2]	

Kmen žahavci (Cnidaria)

Třída polypovci (Hydrozoa)

čeleď	rod	druh
nezmarovití (Hydridae)	nezmar (<i>Hydra</i>) [4]	
Olindiasidae	medúzka (<i>Craspedacusta</i>) [1]	m. sladkovodní* (<i>C. sowerbyi</i>)

Kmen ploštěnci (Platyhelminthes)

Třída ploštěnky (Turbellaria)

čeleď	rod	druh
ploštěnkovití (Dendrocoelidae)	ploštěnka (<i>Dendrocoelum</i>) [5]	p. mléčná (<i>D. lacteum</i>)
ploštěnkovití (Planariidae)	ploštěnka (<i>Crenobia</i>) [1], (<i>Dugesia</i>) [4], (<i>Planaria</i>) [1], (<i>Polycelis</i>) [3]	

Třída motolice (Trematoda)

čeleď	rod	druh
motolicovití (Fasciolidae)	motolice (<i>Fasciola</i>) [1]	m. jaterní (<i>F. hepatica</i>)
motolicovití (Dicrocoeliidae)	motolice (<i>Dicrocoelium</i>) [1]	m. kopinatá <i>syn.</i> ovčí (<i>D. dendriticum</i>)

Třída tasemnice (Cestoda)

čeleď	rod	druh
tasemnicovití (Taeniidae)	tasemnice (<i>Taenia</i>) [13]	

Kmen hlístice (Nematoda)

Řád škrkavice (Ascaridida)

čeleď	rod	druh
škrkavkovití (Ascarididae)	škrkavka (<i>Ascaris</i>) [2]	

Řád roupi (Oxyurida)

čeleď	rod	druh
roupovití (Oxyuridae)	roup (<i>Enterobius</i>) [1]	r. dětský (<i>E. vermicularis</i>)

Řád tenkohlavci (Trichocephalida)

čeleď	rod	druh
svalovcovití (Trichinellidae)	svalovec (<i>Trichinella</i>) [3]	s. stočený (<i>T. spiralis</i>)

Kmen strunovci (Nematomorpha)

Kmen vířníci (Rotatoria) [505]

Kmen měkkýši (Mollusca)

Třída plži (Gastropoda)

Podtřída předožábří (Prosobranchiata)

čeleď	rod	druh
bahenkovití (Viviparidae)	bahenka (<i>Viviparus</i>) [3]	b. živorodá (<i>V. contectus</i>)

Podtřída plicnatí (Pulmonata)

čeleď	rod	druh
plovatkovití (Lymnaeidae)	plovatka (<i>Lymnaea</i>) [1]	p. bahenní (<i>L. stagnalis</i>)
okružákovití (Planorbidae)	okružák (<i>Planorbarius</i>) [1]	o. ploský (<i>P. corneus</i>)
kamomilovití (Ancyliidae)	kamomil (<i>Ancylus</i>) [1]	k. říční (<i>A. fluviatilis</i>)

závornatkovití (Clausiliidae) [34]

čeleď	rod	druh
jantarkovití (Succineidae)	jantarka (<i>Succinea</i>) [1]	
plzákovití (Arionidae) [9]	plzák (<i>Arion</i>) [9]	p. španělský* (<i>A. vulgaris</i> syn. <i>lusitanicus</i>)
slimákovití (Limacidae) [18]	slimák (<i>Limax</i>) [2]	s. popelavý (<i>L. cinereoniger</i>) s. veliký (<i>L. maximus</i>)
vlahovkovití (Hygromiidae)	suchomilka (<i>Xerolenta</i>) [1]	s. obecná (<i>X. obvia</i>)
hlemýžďovití (Helicidae)	hlemýžď (<i>Helix</i>) [2]	h. zahradní (<i>H. pomatia</i>)
	páskovka (<i>Cepaea</i>) [3]	p. keřová (<i>C. hortensis</i>) p. hajní (<i>C. nemoralis</i>) p. žíhaná (<i>C. vindobonensis</i>)
	skalnice (<i>Helicigona</i>) [1]	s. kýlnatá (<i>H. lapicida</i>)
	plamatka (<i>Arianta</i>) [1]	p. lesní (<i>A. arbustorum</i>)

Třída mlži (Bivalvia)

Řád (Unionida)

čeleď	rod	druh
velevrubovití (Unionidae)	škeble (<i>Anodonta</i>) [2]	
	velevrub (<i>Unio</i>) [3]	
perlorodkovití (Margaritiferidae)	perlorodka (<i>Margaritifera</i>) [1]	p. říční (<i>M. margaritifera</i>)
slávičkovití (Dreissenidae)	slávička (<i>Dreissena</i>) [1]	s. mnohotvárná (<i>D. polymorpha</i>)

Kmen kroužkovci (Annelida)

Třída máloštětinatci (Oligochaeta)

čeleď	rod	druh
naidkovití (Naididae)	nitěnka (<i>Tubifex</i>) [1]	
žížalovití (Lumbricidae)	žížala (<i>Lumbricus</i>) [6]	

Třída pijavky (Hirudinea)

čeleď	rod	druh
chobotnatkovití (Piscicolidae)	chobotnatka (<i>Piscicola</i>) [4]	ch. rybí (<i>P. geometra</i>)
hltanovkovití (Erpobdellidae)	hltanovka (<i>Erpobdella</i>) [4]	
pijavkovití (Hirudinidae)	pijavka (<i>Haemopsis</i>) [1], (<i>Hirudo</i>) [1]	p. koňská (<i>Haem. sanguisuga</i>) p. lékařská (<i>Hir. medicinalis</i>)

Kmen želvušky (Tardigrada) [60]

Kmen členovci (Arthropoda)

Nadtřída mnohonozí (Myriapoda)

Třída stonožky (Chilopoda)

čeleď	rod	druh
stonožkovití (Lithobiidae)	stonožka (<i>Lithobius</i>) [36]	s. škvorová (<i>L. forficatus</i>)
strašníkovití (Scutigerae)	strašník (<i>Scutigera</i>) [1]	s. dalmátský (<i>S. coleoprata</i>)
zemivkovití (Geophilidae)	zemivka (<i>Geophilus</i>) [10]	

Třída mnohonožky (Diplopoda)

čeleď	rod	druh
svinulovití (Glomeridae)	svinule (<i>Glomeris</i>) [5]	
plochulovití (Polydesmidae)	plochule (<i>Polydesmus</i>) [4]	
mnohonožkovití (Julidae)	mnohonožka (<i>Julus</i>) [3]	

Podkmen klepítkatci (Chelicerata)

Třída pavoukovci (Arachnida)

Řád pavouci (Araneae)

čeleď	rod	druh
pokoutníkovití (Agelenidae)	pokoutník (<i>Tegenaria</i>) [3]	p. domácí (<i>T. domestica</i>)
vodouchovití (Argyronetidae)	vodouch (<i>Argyroneta</i>) [1]	v. stříbrný (<i>A. aquatica</i>)

čeleď	rod	druh
křížákovití (Araneidae) [42]	křížák (<i>Araneus</i>) [9], (<i>Araniella</i>) [5], (<i>Argiope</i>) [1]	k. obecný (<i>Araneu. diadematus</i>) k. zelený (<i>Araniell. cucurbitina</i>) k. pruhovaný (<i>Argiop. bruennichi</i>)
třesavkovití (Pholcidae)	třesavka (<i>Pholcus</i>) [2]	
běžníkovití (Thomisidae)	běžník (<i>Misumena</i>) [1], (<i>Xysticus</i>) [20]	b. kopretinový (<i>M. vatia</i>)
slíďákovití (Lycosidae) [64]		
lovčíkovití (Pisauridae)	lovčík (<i>Dolomedes</i>) [2], <i>Pisaura</i> [1])	I. vodní (<i>D. fimbriatus</i>) I. hajní (<i>P. mirabilis</i>)
stepníkovití (Eresidae)	stepník (<i>Eresus</i>) [3]	s. rudý (<i>E. kollari</i> syn. <i>niger</i>)
čelistnatkovití (Tetragnathidae)	čelistnatka (<i>Tetragnatha</i>) [8]	
skákavkovití (Salticidae)	skákavka (<i>Salticus</i>) [3], (<i>Evarcha</i>) [3]	

Řád sekáči (Opiliones)

čeleď	rod	druh
plošíkovití (Trogulidae)	plošík (<i>Trogulus</i>) [5]	
sekáčovití (Opilionidae)	sekáč (<i>Phalangium</i>) [1], (<i>Opilio</i>) [3]	

Řád štíři (Scorpiones)

čeleď	rod	druh
štířovití (Scorpionidae)	štíř (<i>Euscorpis</i>) [1]	š. kýlnatý (<i>E. tergestinus</i> syn. <i>carpathicus</i>)

Řád štírcei (Pseudoscorpiones) [33]

Řád roztoči (Acari)

čeleď	rod	druh
sekce vodule (Hydracarina) [~300]		
klíšťatovití (Ixodidae)	klíště (<i>Ixodes</i>) [1] klíšťák (<i>Argas</i>) [2]	k. obecné (<i>I. ricinus</i>)
kleštíkovití (Varroidae)	klestík (<i>Varroa</i>) [1]	k. včelí (<i>V. jacobsoni</i>)
sametkovití (Trombidiidae)	sametka (<i>Trombidium</i>) [6]	
zákožkovití (Sarcoptidae)	zákožka (<i>Sarcoptes</i>) [1]	z. svrabová (<i>S. scabiei</i>)

Skupina (Pancrustacea)

Podskupina koryši (Crustacea)

Třída lupenonožci (Phyllopoda)

Řád žábřonožky (Anostraca) [4]

Řád listonožky (Notostraca)

čeleď	rod	druh
listonohovití (Triopsidae)	listonoh (<i>Lepidurus</i>) [1], (<i>Triops</i>) [1]	I. jarní (<i>L. apus</i>) I. letní (<i>T. cancriformis</i>)

Řád perloočky (Cladocera) [98]

čeleď	rod	druh
hrotnatkovití (Daphniidae)	hrotnatka (<i>Daphnia</i>) [14]	
nosatičkovití (Bosminidae)	nosatička (<i>Bosmina</i>) [2]	

Třída lasturnatky (Ostracoda) [82]

Třída klanonožci (Copepoda)

Řád buchanky (Cyclopoida) [50]

Třída kapřivci (Branchiura) [3]

Třída rakovci (Malacostraca)

Řád desetinožci (Decapoda)

čeleď	rod	druh
rakovití (Astacidae)	rak (<i>Astacus</i>) [2], (<i>Austropotamobius</i>) [1], (<i>Orconectes</i>) [1], (<i>Pacifasctacus</i>) [1]	r. říční (<i>Astacu. astacus</i> syn. <i>A. fluviatilis</i>) r. kamenáč (<i>Austrop. torrentium</i>) r. pruhovaný* (<i>O. limosus</i>) r. signální* (<i>P. leniusculus</i>)
	krab (<i>Eriocheir</i>) [1]	k. říční* (<i>E. sinensis</i>)

Řád stejnoonožci (Isopoda)

čeleď	rod	druh
beruškovití (Asellidae)	beruška (<i>Asellus</i>) [1]	b. vodní (<i>A. aquaticus</i>)
stínkovití (Oniscidae) Porcellionidae	stínka (<i>Oniscus</i>) [1], (<i>Porcellio</i>) [5]	
svinkovití (Armadillidiidae)	svinka (<i>Armadillidium</i>) [7]	

Řád různonožci (Amphipoda)

čeleď	rod	druh
blešivcovití (Gammaridae)	blešivec (<i>Gammarus</i>) [3], (<i>Dikerogammarus</i>) [1]	

Nadtřída šestinožci (Hexapoda)

Třída chvostokoci (Collembola)

čeleď	rod	druh
mákovkovití (Poduridae)	mákovka (<i>Podura</i>) [1]	m. vodní (<i>P. aquatica</i>)
larvěnkovití (Onychiuridae)	larvěnka (<i>Tetrodontophora</i>) [1]	I. obrovská (<i>T. bielensis</i>)
podrepkovití (Sminthuridae)	podrepka (<i>Sminthurus</i>) [4]	

Třída hmyz (Insecta)

Řád rybenky (Zygentoma) [4]

čeleď	rod	druh
rybenkovití (Lepismatidae)	rybenka (<i>Lepisma</i>) [1]	r. domácí (<i>L. saccharina</i>)

Řád jepice (Ephemeroptera) [112] – larva, imago

Řád vážky (Odonata)

čeleď	rod	druh
motýlicovití (Calopterygidae)	motýlice (<i>Calopteryx</i>) [2] – larva, imago	m. lesklá (<i>C. splendens</i>) m. obecná (<i>C. virgo</i>)
šidélkovití	šidélko (<i>Coenagrion</i>) [9], (<i>Erythromma</i>) [2], (<i>Ischnura</i>) [2], (<i>Platycnemis</i>) [1], (<i>Pyrhosoma</i>) [1] – larva, imago	
lesklicovití (Corduliidae)	lesklíce (<i>Somatochlora</i>) [4]	
klínatkovití (Gomphidae)	klínatka (<i>Gomphus</i>) [4]	
šídlovití (Aeshnidae)	šídlo (<i>Anax</i>) [2], (<i>Aeshna</i>) [9] – larva, imago	
vážkovití (Libellulidae)	vážka (<i>Libellula</i>) [3], (<i>Sympetrum</i>) [9] – larva, imago	v. plošná (<i>L. depressa</i>)

Řád pošvatky (Plecoptera) [129] – larva, imago

Řád škvorci (Dermaptera) [7]

čeleď	rod	druh
škvorovití (Forficulidae)	škvor (<i>Forficula</i>) [1]	š. obecný (<i>F. auricularia</i>)

Řád kudlanky (Mantodea)

čeleď	rod	druh
kudlankovití (Mantidae)	kudlanka (<i>Mantis</i>) [1]	k. nábožná (<i>M. religiosa</i>)

Řád švábi (Blattodea)

čeleď	rod	druh
švábovití (Blattidae)	šváb (<i>Blatta</i>) [1]	š. obecný (<i>B. orientalis</i>)
	rus (<i>Blattella</i>) [1]	r. domácí (<i>B. germanica</i>)
	rusec syn. švábík (<i>Ectobius</i>) [3]	

Řád kobyvky (Ensifera)

čeleď	rod	druh
kobykovití (Tettigoniidae)	kobyčka (<i>Saga</i>) [1], (<i>Decticus</i>) [1], (<i>Tettigonia</i>) [3]	k. hnědá (<i>D. verrucivorus</i>) k. sága (<i>S. pedo</i>) k. zelená (<i>T. viridissima</i>)
cvrčkovití (Gryllidae)	cvrček (<i>Acheta</i>) [1], (<i>Gryllus</i>) [1]	c. domácí* (<i>A. domestica</i>) c. polní (<i>G. campestris</i>)
krtonožkovití (Gryllotalpidae)	krtonožka (<i>Gryllotalpa</i>) [1]	k. obecná (<i>G. gryllotalpa</i>)

Řád saranče (Caelifera)

čeleď	rod	druh
sarančovití (Acrididae)	saranče (<i>Oedipoda</i>) [2], (<i>Chorthippus</i>) [12]	s. modrokřídlá (<i>O. coerulescens</i>)
maršovité (Tetrigidae)	marše (<i>Tetrix</i>) [7]	

Řád vši (Anoplura)

čeleď	rod	druh
Pediculidae	veš (<i>Pediculus</i>) [1]	v. dětská (<i>P. humanus</i>)
Phtiridae	veš (<i>Phtirus</i>) [1]	v. muňka (<i>P. pubis</i>)

Řád křísi (Auchenorrhyncha)

čeleď	rod	druh
Auchenorrhyncha (Cercopidae)	pěnodějka (<i>Cercopis</i>) [3]	
pěnodějkovití (Aphrophoridae)	pěnodějka (<i>Aphrophora</i>) [5]	

čeleď	rod	druh
ostnohřbetkovití (Mebracidae)	ostnohřbetka (<i>Centrotus</i>) [1]	o. křovinná (<i>C. cornutus</i>)
cikádovití (Cicadidae)	cikáda (<i>Cicadetta</i>) [2]	

Řád červci (Coccoidea) [45]

Řád mšice (Aphidoidea) [~750]

Řád ploštice (Heteroptera)

čeleď	rod	druh
klešťankovití (Corixidae)	klešťanka (<i>Corixa</i>) [4]	
bodulovití (Naucoridae)	bodule (<i>Ilyocoris</i>) [1]	b. obecná (<i>I. cimicoides</i>)
znakoplavkovití (Notonectidae)	znakoplavka (<i>Notonecta</i>) [7]	
splešťulovití (Nepidae)	splešťule (<i>Nepa</i>) [1]	s. blátivá (<i>N. cinerea</i>)
	jehlanka (<i>Ranatra</i>) [1]	j. válcovitá (<i>R. linearis</i>)
vodoměrkovití (Hydrometridae)	vodoměrka (<i>Hydrometra</i>) [2]	
bruslařkovití (Gerridae)	bruslařka (<i>Gerris</i>) [8]	
štěnicovití (Cimicidae)	štěnice (<i>Cimex</i>) [2]	
ruměnicovití (Pyrrhocoridae)	ruměnice (<i>Pyrrhocoris</i>) [2]	r. pospolná (<i>P. apterus</i>)
zákeřnicovití (Reduviidae)	zákeřnice (<i>Rhynocoris</i>) [2]	
vroubenkovití (Coreidae)	vroubenka (<i>Coreus</i>) [1]	v. smrdutá (<i>C. marginatus</i>)
kněžicovití (Pentatomidae)	kněžice (<i>Graphosoma</i>) [2], (<i>Palomena</i>) [2]	k. páskovaná (<i>G. lineatum</i>) k. trávozelená (<i>P. prasina</i>)
štítkovkovití (Scutelleridae)	štítkovka (<i>Eurygaster</i>) [4]	

Řád střechatky (Megaloptera)

čeleď	rod	druh
střechatkovití (Sialidae)	střechatka (<i>Sialis</i>) [4] – larva, imago	

Řád dlouhošijky (Raphidioptera)

čeleď	rod	druh
dlouhošijkovití (Raphidiidae)	dlouhošijka (<i>Dichrostigma</i>) [1], (<i>Phaeostigma</i>) [2], (<i>Raphidia</i>) [1]	

Řád sítkřídli (Neuroptera)

čeleď	rod	druh
zlatoočkovití (Chrysopidae)	zlatoočka (<i>Chrysoperla</i>) [4], (<i>Chrysopa</i>) [10]	
pakudlankovití (Mantispidae)	pakudlanka (<i>Mantispa</i>) [1]	p. jižní (<i>M. styriaca</i>)
mravkolvovití (Myrmeleontidae)	mravkolev (<i>Euroleon</i>) [1], (<i>Myrmeleon</i>) [3] – larva, imago	
ploskorohovití (Ascalaphidae)	ploskoroh (<i>Libelloides</i>) [2]	p. pestrý (<i>L. macaronius</i>)

Řád brouci (Coleoptera)

čeleď	rod	druh
střevlíkovití (Carabidae) [658]	svižník (<i>Cicindela</i>) [5]	s. polní (<i>C. campestris</i>)
	krajník (<i>Calosoma</i>) [4]	k. pižmový (<i>C. sycophanta</i>)
	střevlík (<i>Carabus</i>) [26]	s. zlatolesklý (<i>C. auronitens</i>)
		s. kožitý (<i>C. coriaceus</i>)
		s. zahradní (<i>C. hortensis</i>)
s. fialový (<i>C. violaceus</i>)		
potápníkovití (Dytiscidae)	potápník (<i>Dytiscus</i>) [7]	
vírníkovití (Gyrinidae)	vírník (<i>Gyrinus</i>) [9]	
vodomilovití (Hydrophilidae)	vodomil (<i>Hydrophilus</i>) [2]	v. černý (<i>H. piceus</i>)
mrchožroutovití (Silphidae)	mrchožrout (<i>Dendroxena</i>) [1], (<i>Oiceoptoma</i>) [1], (<i>Phosphuga</i>) [1]	m. housenkář (<i>D. quadrimaculata</i>)
		m. znamenáný (<i>O. thoracica</i>)
		m. černý (<i>P. atrata</i>)
	hrobařík (<i>Nicrophorus</i>) [10]	

čeleď	rod	druh
drabčíkovití (Staphylinidae) [1522]	drabčík (<i>Staphylinus</i>) [5]	d. císařský (<i>S. caesareus</i>)
roháčovití (Lucanidae)	roháč (<i>Lucanus</i>) [1]	r. obecný (<i>L. cervus</i>)
	roháček (<i>Dorcus</i>) [1]	r. kozlík (<i>D. parallelipedus</i>)
chrobákovití (Geotrupidae)	chrobák (<i>Anoplotrupes</i>) [1], (<i>Geotrupes</i>) [2], (<i>Trypocopris</i>) [1]	ch. lesní (<i>A. stercorosus</i>)
		ch. jarní (<i>T. vernalis</i>)
vrubounovití (Scarabaeidae)	chroust (<i>Melolontha</i>) [3], (<i>Polyphylla</i>) [1]	ch. obecný (<i>M. melolontha</i>)
		ch. mlynařík (<i>P. fullo</i>)
	páchník (<i>Osmoderma</i>) [1]	p. hnědý (<i>O. barnabita</i> syn. <i>eremita</i>)
	listokaz (<i>Phyllopertha</i>) [1]	l. zahradní (<i>P. horticola</i>)
	nosorožik (<i>Oryctes</i>) [1]	n. kapucínek (<i>O. nasicornis</i>)
	zlatohlávek (<i>Cetonia</i>) [1], (<i>Protaetia</i>) [8]	
krascovití (Buprestidae) [130]	krasec (<i>Chalcophora</i>) [1]	k. měďák (<i>C. mariana</i>)
kovaříkovití (Elateridae) [154]	kovařík (<i>Ampedus</i>) [29]	k. krvavý (<i>A. sanguineus</i>)
světluškovití (Lampyridae) [3]	světluška (<i>Lampyrus</i>) [1]	
páteříčkovití (Cantharidae)	páteříček (<i>Cantharis</i>) [31], (<i>Rhagonycha</i>) [15]	
kožojedovití (Dermestidae)	kožojed (<i>Dermestes</i>) [16]	k. obecný (<i>D. lardarius</i>)
	rušník (<i>Anthrenus</i>) [10]	
slunéčkovití (Coccinellidae) [111]	slunéčko (<i>Coccinella</i>) [6], (<i>Harmonia</i>) [2]	s. sedmitečné (<i>C. septempunctata</i>)
		s. východní* (<i>H. axyridis</i>)
majkovití (Meloidae)	majka (<i>Meloe</i>) [13]	
	puchýřník (<i>Lytta</i>) [1]	p. lékařský (<i>L. vesicatoria</i>)

čeleď	rod	druh
potemníkovití (Tenebrionidae)	potemník (<i>Tenebrio</i>) [3], (<i>Tribolium</i>) [4]	p. moučný (<i>T. molitor</i>)
	smrtník (<i>Blaps</i>) [4]	
tesaříkovití (Cerambycidae) [215]	tesařík (<i>Aromia</i>) [1], (<i>Cerambyx</i>) [2], (<i>Plagionotus</i>) [3], (<i>Prionus</i>) [1], (<i>Rosalia</i>) [1]	t. pižmový (<i>A. moschata</i>) t. obrovský (<i>C. cerdo</i>) t. dubový (<i>P. arcuatus</i>) t. piluna (<i>P. coriarius</i>) t. alpský (<i>R. alpina</i>)
	kozlíček (<i>Acanthocinus</i>) [3]	k. dazule (<i>A. aedilis</i>)
mandelinkovití (Chrysomelidae) [605]	rákosníček (<i>Donacia</i>) [18]	
	vrbař (<i>Clytra</i>) [3]	v. čtyřtečný (<i>C. quadripunctata</i>)
	mandelinka (<i>Leptinotarsa</i>) [1]	m. bramborová (<i>L. decemlineata</i>)
	bázlivec (<i>Agelastica</i>) [1]	b. olšový (<i>A. alni</i>)
	štítonoš (<i>Cassida</i>) [30]	
zobonoskovití (Atteblabidae)	zobonoska (<i>Apoderus</i>) [1], (<i>Atteblabus</i>) [1], (<i>Rhynchites</i>) [2]	
nosatcovití (Curculionidae) [945]	klikoroh (<i>Liparus</i>) [4]	
	lýkožrout (<i>Ips</i>) [6]	I. smrkový (<i>I. typographus</i>)

Řád blanokřídlí (Hymenoptera)

čeleď	rod	druh
pilořitkovití (Siricidae)	pilořítka (<i>Urocerus</i>) [3]	p. velká (<i>U. gigas</i>)
paličatkovití (Cimbicidae)	paličatka (<i>Cimbex</i>) [4]	p. březová (<i>C. femorata</i>)
pilatkovití (Tenthredinidae)	pilatka (<i>Tenthredo</i>) [65]	
lumkovití (Ichneumonidae) [2149]	lumek (<i>Rhyssa</i>) [3], (<i>Megarhyssa</i>) [5], (<i>Ophion</i>) [13]	

čeleď	rod	druh
žlabatkovití (Cynipidae) [124] – háčky		
zlatěnkovití (Chrysididae) [113]	zlatěnka (<i>Chrysis</i>) [52]	
mravencovití (Formicidae)	mravenec (<i>Formica</i>) [21], (<i>Lasius</i>) [23], (<i>Camponotus</i>) [10], (<i>Myrmica</i>) [22]	
vosovití (Vespidae)	sršeň (<i>Vespa</i>) [1]	s. obecná (<i>V. crabro</i>)
	vosa (<i>Vespula</i>) [4], (<i>Dolichovespula</i>) [6]	
žahalkovití (Scoliidae)	žahalka (<i>Megascolia</i>) [1]	ž. obrovská (<i>M. maculata</i>)
kutilkovití (Sphecidae)	kutilka (<i>Ammophila</i>) [5]	
včelovití (Apidae)	drvodělka (<i>Xylocopa</i>) [3]	
	čmelák (<i>Bombus</i>) [41]	č. skalní (<i>B. lapidarius</i>) č. rolní (<i>B. pascuorum</i>) č. zemní (<i>B. terrestris</i>)
	včela (<i>Apis</i>) [1]	v. medonosná (<i>A. mellifera</i>)

Řád chrostíci (Trichoptera) [259] – larva, imago

Řád motýli (Lepidoptera)

čeleď	rod	druh
drvopleňovití (Cossidae)	drvopleň (<i>Cossus</i>) [1]	d. obecný (<i>C. cossus</i>)
nesytkovití (Sesiidae)	nesytka (<i>Sesia</i>) [3]	n. včelová (<i>S. apiformis</i>)
vřetenuškovití (Zygaenidae)	vřetenuška (<i>Zygaena</i>) [16]	
lišajovití (Sphingidae) [19]	lišaj (<i>Acherontia</i>) [1], (<i>Hyloicus</i>) [1], (<i>Smerinthus</i>) [1]	I. smrtihlav (<i>A. atropos</i>) I. borový (<i>H. pinastri</i>) I. paví oko (<i>S. ocellatus</i>)
martináčovití (Saturniidae) [4]	martináč (<i>Saturnia</i>) [3]	m. hrušňový (<i>S. pyri</i>)
	martináček (<i>Aglia</i>) [1]	m. bukový (<i>A. tau</i>)

čeleď	rod	druh	
otakárkovití (Papilionidae)	otakárek (<i>Iphiclides</i>) [1], (<i>Papilio</i>) [1]	o. ovocný (<i>I. podalirius</i>) o. fenyklový (<i>P. machaon</i>)	
	pestrokrídlec (<i>Zerynthia</i>) [1]	p. podražcový (<i>Z. polyxena</i>)	
	jasoň (<i>Parnassius</i>) [2]	j. červenooký (<i>P. apollo</i>) j. dymnivkový (<i>P. mnemosyne</i>)	
běláskovití (Pieridae)	bělásek (<i>Anthocharis</i>) [1], (<i>Aporia</i>) [1], (<i>Leptidea</i>) [3], (<i>Pieris</i>) [5]	b. řeřichový (<i>An. cardamines</i>)	
	žlutásek (<i>Colias</i>) [6], (<i>Gonepteryx</i>) [1]	ž. řešetlákový (<i>G. rhamni</i>)	
babočkovití (Nymphalidae)	babočka (<i>Aglais</i>) [1], (<i>Araschnia</i>) [1], (<i>Cynthia</i>) [1], (<i>Inachis</i>) [1], (<i>Nymphalis</i>) [4], (<i>Polygonia</i>) [1], (<i>Vanessa</i>) [1]	b. sítkovaná (<i>Ar. levana</i>) b. kopřivová (<i>Agl. urticae</i>) b. bodláková (<i>C. cardui</i>) b. paví oko (<i>I. io</i>) b. osiková (<i>N. antiopa</i>) b. bílé C (<i>P. c-album</i>) b. admirál (<i>V. atalanta</i>)	
	batolec (<i>Apatura</i>) [2]		
	perleťovec (<i>Argynnis</i>) [6]	p. stříbropásek (<i>A. paphia</i>)	
	okáč (<i>Melanargia</i>) [1]	o. bojinkový (<i>M. galathea</i>)	
	modráskovití (Lycaenidae)	modrásek (<i>Phengaris</i>) [5], (<i>Polyommatus</i>) [9]	m. černoskvrnný (<i>P. arion</i>)
	pídalkovití (Geometridae) [394]	zelenopláštík (<i>Geometra</i>) [1]	z. březový (<i>G. papilionaria</i>)
	bekyňovití (Lymantriidae)	bekyně (<i>Lymantria</i>) [2]	b. mniška (<i>L. monacha</i>)
štetconoš (<i>Orgyia</i>) [2]		š. trnkový (<i>O. antiqua</i>)	
přástevníkovití (Arctiidae) [46]	přástevník (<i>Arctia</i>) [3], (<i>Callimorpha</i>) [1]	p. medvědí (<i>A. caja</i>) p. hluchavkový (<i>C. dominula</i>)	
můrovití (Noctuidae)	stužkonoska (<i>Catocala</i>) [11]	s. modrá (<i>C. fraxini</i>)	

Řád srpice (Mecoptera)

čeleď	rod	druh
srpicovití (Panorpidae)	srpice (<i>Panorpa</i>) [6]	

Řád blechy (Siphonaptera) [142]

Řád dvoukřídli (Diptera)

čeleď	rod	druh
tiplicovití (Tipulidae)	tiplice (<i>Tipula</i>) [92]	
komárovití (Culicidae)	komár (<i>Culex</i>) [3], (<i>Anopheles</i>) [6], (<i>Culiseta</i>) [11], (<i>Aedes</i>) [6] – larva, kukla, imago	
pakomárovití (Chironomidae) [271] – larva		
muchničkovití (Simuliidae) [43] – larva		
ovádovití (Tabanidae)	ovád (<i>Tabanus</i>) [12] bzikavka (<i>Chrysops</i>) [8], (<i>Hematopota</i>) [6]	
pestřenkovití (Syrphidae) [402]		
octomilkovití (Drosophilidae)	octomilka (<i>Drosophila</i>) [27]	
masařkovití (Sarcophagidae)	masařka (<i>Sarcophaga</i>) [24]	
bzučivkovití (Calliphoridae) [58]	bzučivka (<i>Calliphora</i>) [6], (<i>Lucilia</i>) [9]	
klošovití (Hippoboscidae)	kloš (<i>Lipoptena</i>) [2]	k. jelení (<i>L. cervi</i>)

Kmen strunatci (Chordata)

Podkmen obratlovci (Vertebrata)

Třída kruhoústí (Cyclostomata)

Řád mihule (Petromyzontiformes)

čeleď	rod	druh
mihulovití (Petromyzontidae)	mihule (<i>Lampetra</i>) [1]	m. potoční (<i>L. planeri</i>)

Třída paprskoploutví (Actinopterygii) = ryby (Osteichthyes)

Řád jeseteři (Acipenseriformes)

čeleď	rod	druh
jeseterovití (Acipenseridae)	jeseter (<i>Acipenser</i>) [1]	j. malý (<i>A. ruthenus</i>)

Řád holobřiší (Anguilliformes)

čeleď	rod	druh
úhořovití (Anguillidae)	úhoř (<i>Anguilla</i>) [1]	ú. říční (<i>A. anguilla</i>)

Řád máloostní (Cypriniformes)

čeleď	rod	druh
kaprovití (Cyprinidae)	plotice (<i>Rutilus</i>) [2]	
	perlín (<i>Scardinius</i>) [1]	p. ostrobřichý (<i>S. erythrophthalmus</i>)
	střevle (<i>Phoxinus</i>) [1]	s. potoční (<i>P. phoxinus</i>)
	bolen (<i>Aspius</i>) [1]	b. dravý (<i>A. aspius</i>)
	lín (<i>Tinca</i>) [1]	l. obecný (<i>T. tinca</i>)
	hrouzek (<i>Gobio</i>) [1]	h. obecný (<i>G. gobio</i>)
	tolstolobik (<i>Hypophthalmichthys</i>) [1]	t. bílý* (<i>H. molitrix</i>)
	amur (<i>Ctenopharyngodon</i>) [1]	a. bílý* (<i>C. idella</i>)
	cejn (<i>Abramis</i>) [1]	c. velký (<i>A. brama</i>)
	karas (<i>Carassius</i>) [2]	
	kapr (<i>Cyprinus</i>) [1]	k. obecný* (<i>C. carpio</i>)
	podoustev (<i>Vimba</i>) [1]	p. říční (<i>V. vimba</i>)

čeleď	rod	druh
sekavcovití (Cobitidae)	piskoř (<i>Misgurnus</i>) [1]	p. pruhovaný (<i>M. fossilis</i>)
	sekavec (<i>Cobitis</i>) [3]	
mřenkovití (Balitoridae)	mřenka (<i>Barbatula</i>) [1]	m. mramorovaná (<i>B. barbatula</i>)

Řád sumci (Siluriformes)

čeleď	rod	druh
sumcovití (Siluridae)	sumec (<i>Silurus</i>) [1]	s. velký (<i>S. glanis</i>)
sumečkovití (Ictaluridae)	sumeček (<i>Ameiurus</i>) [2]	

Řád štikotvaří (Esociformes)

čeleď	rod	druh
štikovití (Esocidae)	štika (<i>Esox</i>) [1]	š. obecná (<i>E. lucius</i>)

Řád lososotvaří (Salmoniformes)

čeleď	rod	druh
lososovití (Salmonidae)	pstruh, losos (<i>Salmo</i>) [2], (<i>Oncorhynchus</i>) [1]	p. obecný (<i>S. trutta</i>)
		p. duhový* (<i>O. mykiss</i>)
	siven (<i>Salvelinus</i>) [1]	s. americký* (<i>S. fontinalis</i>)
	lipan (<i>Thymallus</i>) [1]	l. podhorní (<i>T. thymallus</i>)

Řád hrdloploutví (Gadiformes)

čeleď	rod	druh
mníkovití (Lotidae)	mník (<i>Lota</i>) [1]	m. jednovousý (<i>L. lota</i>)

Řád volnoostní (Gasterosteiformes)

čeleď	rod	druh
koljuškovití (Gasterosteidae)	koljuška (<i>Gasterosteus</i>) [1]	k. tříostná* (<i>G. aculeatus</i>)

Řád ropušnicotvaří (Scorpaeniformes)

čeleď	rod	druh
vrankovití (Cottidae)	vranka (<i>Cottus</i>) [2]	

Řád ostnoploutví (Perciformes)

čeleď	rod	druh
okounovití (Percidae)	okoun (<i>Perca</i>) [1]	o. říční (<i>P. fluviatilis</i>)
	candát (<i>Sander</i>) [2]	c. obecný (<i>S. lucioperca</i>)
	ježdíček (<i>Gymnocephalus</i>) [3]	j. obecný (<i>G. cernuus</i>)

Třída obojživelníci (Amphibia)

Řád mloci (Urodela)

čeleď	rod	druh
mlokovití (Salamandridae)	mlok (<i>Salamandra</i>) [1]	m. skvrnitý (<i>S. salamandra</i>)
	čolek (<i>Ichthyosaura</i>) [1], (<i>Lissotriton</i>) [3], (<i>Triturus</i>) [3]	č. horský (<i>I. alpestris</i>)
		č. obecný (<i>L. vulgaris</i>)
		č. velký (<i>T. cristatus</i>)

Řád žáby (Anura)

čeleď	rod	druh
kuňkovití (Discoglossidae)	kuňka (<i>Bombina</i>) [2]	
blatnicovití (Pelobatidae)	blatnice (<i>Pelobates</i>) [1]	b. skvrnitá (<i>P. fuscus</i>)
ropuchovití (Bufonidae)	ropucha (<i>Bufo</i>) [1], (<i>Epidalea</i>) [1], (<i>Pseudoepidalea</i>) [1]	r. obecná (<i>B. bufo</i>)
		r. krátkonohá (<i>E. calamita</i>)
		r. zelená (<i>P. viridis</i>)
rosničkovití (Hylidae)	rosnička (<i>Hyla</i>) [1]	r. zelená (<i>H. arborea</i>)
skokanovití (Ranidae)	skokan (<i>Pelophylax</i>) [3], (<i>Rana</i>) [3]	s. zelený (<i>P. esculentus</i> complex)
		s. hnědý (<i>R. temporaria</i>)

Třída plazi (Reptilia)

Řád želvy (Chelonia)

čeleď	rod	druh
emydovití (Emydidae)	želva (<i>Emys</i>) [1]	ž. bahenní (<i>E. orbicularis</i>)

Řád šupinatí (Squamata)

čeleď	rod	druh
ještěrkovití (Lacertidae)	ještěrka (<i>Lacerta</i>) [2], (<i>Podarcis</i>) [1], (<i>Zootoca</i>) [1]	j. obecná (<i>L. agilis</i>)
		j. zelená (<i>L. viridis</i>)
		j. zední (<i>P. muralis</i>)
		j. živorodá (<i>Z. vivipara</i>)
slepýšovití (Anguillidae)	slepýš (<i>Anguis</i>) [2]	
užovkovití (Colubridae)	užovka (<i>Coronella</i>) [1], (<i>Natrix</i>) [2], (<i>Zamenis</i>) [1]	u. hladká (<i>C. austriaca</i>)
		u. obojková (<i>N. natrix</i>)
		u. podplamatá (<i>N. tessellata</i>)
		u. stromová (<i>Z. longissimus</i>)
zmijovití (Viperidae)	zmije (<i>Vipera</i>) [1]	z. obecná (<i>V. berus</i>)

Třída ptáci (Aves)

Řád potápky (Podicipediformes)

čeleď	rod	druh
potápkovití (Podicipedidae)	potápka (<i>Podiceps</i>) [4], (<i>Tachybaptus</i>) [1]	p. roháč (<i>P. cristatus</i>)
		p. malá (<i>T. ruficollis</i>)

Řád veslonoží (Pelecaniformes)

čeleď	rod	druh
kormoránovití (Phalacrocoracidae)	kormorán (<i>Phalacrocorax</i>) [3]	k. velký (<i>P. carbo</i>)

Řád brodiví (Ciconiiformes)

čeleď	rod	druh
volavkovití (Ardeidae)	volavka (<i>Ardea</i>) [2], (<i>Egretta</i>) [2]	v. popelavá (<i>A. cinerea</i>)
		v. červená (<i>A. purpurea</i>)
		v. bílá (<i>E. alba</i>)
	kvakoš (<i>Nycticorax</i>) [1]	k. noční (<i>N. nycticorax</i>)
		bukáček (<i>Ixobrychus</i>) [1]

čeleď	rod	druh
	bukač (<i>Botaurus</i>) [1]	b. velký (<i>B. stellaris</i>)
ibisovití (Threskiornithidae)	kolpík (<i>Platalea</i>) [1]	k. bílý (<i>P. leucorodia</i>)
čápovití (Ciconiidae)	čáp (<i>Ciconia</i>) [2]	č. bílý (<i>C. ciconia</i>) č. černý (<i>C. nigra</i>)

Řád vrubozobí (Anseriformes)

čeleď	rod	druh
kachnovití (Anatidae)	labuť (<i>Cygnus</i>) [3]	l. velká (<i>C. olor</i>)
	husa (<i>Anser</i>) [7]	
	čírka, kachna, kopřivka, lžičák (<i>Anas</i>) [9]	č. modrá (<i>A. querquedula</i>) č. obecná (<i>A. crecca</i>) ka. divoká (<i>A. platyrhynchos</i>) ko. obecná (<i>A. strepera</i>) l. pestrý (<i>A. clypeata</i>)
	zrzohlávka (<i>Netta</i>) [1]	z. rudozobá (<i>N. rufina</i>)
	polák (<i>Aythya</i>) [4]	p. velký (<i>A. ferina</i>) p. chocholačka (<i>A. fuligula</i>)
	hohol (<i>Bucephala</i>) [1]	h. severní (<i>B. clangula</i>)
	morčák (<i>Mergus</i>) [3]	m. velký (<i>M. merganser</i>)

Řád dravci (Falconiformes)

čeleď	rod	druh
krahujcovití (Accipitridae)	orel (<i>Haliaeetus</i>) [1], (<i>Aquila</i>) [5]	o. mořský (<i>H. albicilla</i>)
	luňák (<i>Milvus</i>) [2]	l. hnědý (<i>M. migrans</i>) l. červený (<i>M. milvus</i>)
	krahujec, jestřáb (<i>Accipiter</i>) [3]	k. obecný (<i>A. nisus</i>) j. obecný (<i>A. gentilis</i>)
	káně (<i>Buteo</i>) [3]	

čeleď	rod	druh
	moták (<i>Circus</i>) [3]	m. pochop (<i>C. aeruginosus</i>)
sokolovití (Falconidae)	sokol, ostříž, poštolka (<i>Falco</i>) [8]	s. stěhovavý (<i>F. peregrinus</i>) o. lesní (<i>F. subbuteo</i>) p. obecná (<i>F. tinnunculus</i>)

Řád:hrabaví (Galliformes)

čeleď	rod	druh
tetřevovití (Tetraonidae)	jeřábek (<i>Bonasa</i>) [1]	j. lesní (<i>B. bonasia</i>)
	tetřívěk, tetřev (<i>Tetrao</i>) [2]	tetřívěk obecný (<i>T. tetrix</i>) tetřev hlušec (<i>T. urogallus</i>)
bažantovití (Phasianidae)	bažant (<i>Phasianus</i>) [1]	b. obecný* (<i>P. colchicus</i>)
	koroptev (<i>Perdix</i>) [1]	k. polní (<i>P. perdix</i>)
	křepelka (<i>Coturnix</i>) [1]	k. obecná (<i>C. coturnix</i>)

Řád krátkokřídlí (Gruiformes)

čeleď	rod	druh
jeřábovití (Gruidae)	jeřáb (<i>Grus</i>) [1]	j. popelavý (<i>G. grus</i>)
dropovití (Otidae)	drop (<i>Otis</i>) [1]	d. velký (<i>O. tarda</i>)
chřástalovití (Rallidae)	chřástal (<i>Rallus</i>) [1], (<i>Crex</i>) [1], (<i>Porzana</i>) [3]	
	slípka (<i>Gallinula</i>) [1]	s. zelenonohá (<i>G. chloropus</i>)
	lyska (<i>Fulica</i>) [1]	l. černá (<i>F. atra</i>)

Řád dlouhokřídlí (Charadriiformes)

čeleď	rod	druh
kulíkovití (Charadriidae)	kulík (<i>Charadrius</i>) [4], (<i>Pluvialis</i>) [3]	
	čejka (<i>Vanellus</i>) [4]	č. chocholatá (<i>V. vanellus</i>)
tenkozobcovití (Recurvirostridae)	tenkozobec (<i>Recurvirostra</i>) [1]	t. opačný (<i>R. avosetta</i>)

čeleď	rod	druh
slukovití (Scolopacidae)	sluka (<i>Scolopax</i>) [1]	s. lesní (<i>S. rusticola</i>)
	bekasina (<i>Gallinago</i>) [2]	b. otavní (<i>G. gallinago</i>)
rackovití (Laridae)	racek (<i>Chroicocephalus</i>) [2], (<i>Hydrocoloeus</i>) [1], (<i>Larus</i>) [12], (<i>Rissa</i>) [1], (<i>Xerna</i>) [1]	
		rybák (<i>Sterna</i>) [5], (<i>Chlidonias</i>) [3]

Řád měkkozobí (Columbiformes)

čeleď	rod	druh
holubovití (Columbidae)	holub (<i>Columba</i>) [3]	h. doupňák (<i>C. oenas</i>)
		h. hřivnáč (<i>C. palumbus</i>)
	hrdlička (<i>Streptopelia</i>) [2]	h. zahradní (<i>S. decaocto</i>)
		h. divoká (<i>S. turtur</i>)

Řád kukačky (Cuculiformes)

čeleď	rod	druh
kukačkovití (Cuculidae)	kukačka (<i>Cuculus</i>) [1]	k. obecná (<i>C. canorus</i>)

Řád sovy (Strigiformes)

čeleď	rod	druh
sovovití (Tytonidae)	sova (<i>Tyto</i>) [1]	s. pálená (<i>T. alba</i>)
puštíkovití (Strigidae)	výr (<i>Bubo</i>) [1]	v. velký (<i>B. bubo</i>)
	sýček (<i>Athene</i>) [1]	s. obecný (<i>A. noctua</i>)
	kulišek (<i>Glaucidium</i>) [1]	k. nejmenší (<i>G. passerinum</i>)
	sýc (<i>Aegolius</i>) [1]	s. rousný (<i>A. funereus</i>)
	puštík (<i>Strix</i>) [2]	p. obecný (<i>S. aluco</i>)
	kalous (<i>Asio</i>) [2]	k. ušatý (<i>A. otus</i>)

Řád lelkové (Caprimulgiformes)

čeleď	rod	druh
lelkovití (Caprimulgidae)	lelek (<i>Caprimulgus</i>) [1]	l. lesní (<i>C. europaeus</i>)

Řád svištouni (Apodiformes)

čeleď	rod	druh
rorýsovití (Apodidae)	rorýs (<i>Apus</i>) [2]	r. obecný (<i>A. apus</i>)

Řád srostloprstí (Coraciiformes)

čeleď	rod	druh
ledňáčkovití (Alcedinidae)	ledňáček (<i>Alcedo</i>) [1]	l. říční (<i>A. atthis</i>)
vlhovití (Meropidae)	vlha (<i>Merops</i>) [1]	v. pestrá (<i>M. apiaster</i>)
dudkovití (Upupidae)	dudek (<i>Upupa</i>) [1]	d. chocholatý (<i>U. epops</i>)

Řád šplhavci (Piciformes)

čeleď	rod	druh
datlovití (Picidae)	krutihlav (<i>Jynx</i>) [1]	k. obecný (<i>J. torquilla</i>)
		žluna (<i>Picus</i>) [2]
	datel (<i>Dryocopus</i>) [1]	d. černý (<i>D. martius</i>)
	strakapoud (<i>Dendrocopos</i>) [5]	s. velký (<i>D. major</i>)
s. malý (<i>D. minor</i>)		

Řád pěvci (Passeriformes)

čeleď	rod	druh
skřivanovití (Alaudidae)	chocholouš (<i>Galerida</i>) [1]	ch. obecný (<i>G. cristata</i>)
	skřivan (<i>Alauda</i>) [1]	s. polní (<i>A. arvensis</i>)
vlaštovkovití (Hirundinidae)	břehule (<i>Riparia</i>) [1]	b. říční (<i>R. riparia</i>)
	jiříčka (<i>Delichon</i>) [1]	j. obecná (<i>D. urbica</i>)
	vlaštovka (<i>Hirundo</i>) [1]	v. obecná (<i>H. rustica</i>)
lejskovití (Muscicapidae)	lejssek (<i>Muscicapa</i>) [1], (<i>Ficedula</i>) [3]	l. šedý (<i>M. striata</i>)

čeleď	rod	druh
drozdovití (Turdidae)	červenka (<i>Erithacus</i>) [1]	č. obecná (<i>E. rubecula</i>)
	slavík (<i>Luscinia</i>) [3]	s. modráček (<i>L. svecica</i>)
		s. obecný (<i>L. megarhynchos</i>)
	rehek (<i>Phoenicurus</i>) [2]	r. domácí (<i>P. ochruros</i>)
		r. zahradní (<i>P. phoenicurus</i>)
	drozd, kos (<i>Turdus</i>) [8]	d. kvíčala (<i>T. pilaris</i>)
		d. zpěvný (<i>T. philomelos</i>)
		k. černý (<i>T. merula</i>)
pěnicovití (Sylviidae)	rákosník (<i>Acrocephalus</i>) [6]	r. velký (<i>A. arundinaceus</i>)
	pěnice (<i>Sylvia</i>) [7]	p. černošedá (<i>S. atricapilla</i>)
	králíček (<i>Regulus</i>) [2]	
střízlíkovití (Troglodytidae)	střízlík (<i>Troglodytes</i>) [1]	s. obecný (<i>T. troglodytes</i>)
skorcovití (Cinclidae)	skorec (<i>Cinclus</i>) [1]	s. vodní (<i>C. cinclus</i>)
konipasovití (Motacillidae)	konipas (<i>Motacilla</i>) [4]	k. bílý (<i>M. alba</i>)
		k. horský (<i>M. cinerea</i>)
ťuhýkovití (Laniidae)	ťuhýk (<i>Lanius</i>) [4]	ť. obecný (<i>L. collurio</i>)
		ť. šedý (<i>L. excubitor</i>)
brkoslavovití (Bombycillidae)	brkoslav (<i>Bombycilla</i>) [1]	b. severní (<i>B. garrulus</i>)
šoupálkovití (Certhiidae)	šoupálek (<i>Certhia</i>) [2]	
brhlíkovití (Sittidae)	brhlík (<i>Sitta</i>) [1]	b. lesní (<i>S. europaea</i>)
sýkořicovití (Panuridae)	sýkořice (<i>Panurus</i>) [1]	s. vousatá (<i>P. biarmicus</i>)
mlynaříkovití (Aegithalidae)	mlynařík (<i>Aegithalos</i>) [1]	m. dlouhoocasý (<i>A. caudatus</i>)
sýkorovití (Paridae)	sýkora (<i>Cyanistes</i>) [2], (<i>Lophophanes</i>) [1], (<i>Parus</i>) [1], (<i>Periparus</i>) [1], (<i>Poecile</i>) [2]	s. modřinka (<i>C. caeruleus</i>)
		s. parukářka (<i>L. cristatus</i>)
		s. koňadra (<i>Pa. major</i>)
		s. uhelníček (<i>Pe. ater</i>)
moudivláčkovití (Remizidae)	moudivláček (<i>Remiz</i>) [1]	m. lužní (<i>R. pendulinus</i>)

čeleď	rod	druh
strnadovití (Emberizidae)	strnad (<i>Emberiza</i>) [12]	s. obecný (<i>E. citrinella</i>)
		s. rákosní (<i>E. schoeniclus</i>)
pěnkavovití (Fringillidae)	pěnkava (<i>Fringilla</i>) [2]	p. obecná (<i>F. coelebs</i>)
	zvonohlík (<i>Serinus</i>) [1]	z. zahradní (<i>S. serinus</i>)
	čížek, konopka, stehlík, zvonek (<i>Carduelis</i>) [9]	č. lesní (<i>C. spinus</i>)
		k. obecná (<i>C. cannabina</i>)
		s. obecný (<i>C. carduelis</i>)
		z. zelený (<i>C. chloris</i>)
	křivka (<i>Loxia</i>) [3]	k. obecná (<i>L. curvirostra</i>)
	hýl (<i>Pyrrhula</i>) [1]	h. obecný (<i>P. pyrrhula</i>)
	dlask (<i>Coccothraustes</i>) [1]	d. tlustozobý (<i>C. coccothraustes</i>)
žluvovití (Oriolidae)	žluva (<i>Oriolus</i>) [1]	ž. hajní (<i>O. oriolus</i>)
špačkovití (Sturnidae)	špaček (<i>Sturnus</i>) [2]	š. obecný (<i>S. vulgaris</i>)
vrabcovití (Passeridae)	vrabec (<i>Passer</i>) [2]	v. domácí (<i>P. domesticus</i>)
		v. polní (<i>P. montanus</i>)
krkavcovití (Corvidae)	sojka (<i>Garrulus</i>) [1]	s. obecná (<i>G. glandarius</i>)
	straka (<i>Pica</i>) [1]	s. obecná (<i>P. pica</i>)
	ořešník (<i>Nucifraga</i>) [1]	o. kropenatý (<i>N. caryocatactes</i>)
	kavka, vrána, havran, krkavec (<i>Corvus</i>) [4]	h. polní (<i>C. frugilegus</i>)
		ka. obecná (<i>C. monedula</i>)
		kr. velký (<i>C. corax</i>)
		v. obecná (<i>C. corone</i>)

Třída savci (Mammalia)
Řád hmyzožravci (Eulipotyphla)

čeleď	rod	druh
ježkovití (Erinaceidae)	ježek (<i>Erinaceus</i>) [2]	j. západní (<i>E. europaeus</i>) j. východní (<i>E. roumanicus</i>)
rejskovití (Soricidae)	rejsek (<i>Sorex</i>) [3] rejsec (<i>Neomys</i>) [2] bělozubka (<i>Crociodura</i>) [2]	
krtkovití (Talpidae)	krtek (<i>Talpa</i>) [1]	k. obecný (<i>T. europaea</i>)

Řád letouni (Chiroptera)

čeleď	rod	druh
vrápenčovití (Rhinolophidae)	vrápenec (<i>Rhinolophus</i>) [2]	
netopýrovití (Vespertilionidae)	netopýr (<i>Barbastella</i>) [1], (<i>Eptesicus</i>) [2], (<i>Myotis</i>) [9], (<i>Nyctalus</i>) [3], (<i>Pipistrellus</i>) [4], (<i>Plecotus</i>) [2], (<i>Vespertilio</i>) [1]	n. černý (<i>B. barbastellus</i>) n. severní (<i>E. nilssonii</i>) n. velký (<i>M. myotis</i>) n. rezavý (<i>N. noctula</i>) n. ušatý/dlouhouchý – stačí poznat jeden z dvojice (<i>Plecotus auritus/austriacus</i>) n. pestrý (<i>V. murinus</i>)

Řád hlodavci (Rodentia)

čeleď	rod	druh
veverkovití (Sciuridae)	veverka (<i>Sciurus</i>) [1] sysel (<i>Spermophilus</i>) [1]	v. obecná (<i>S. vulgaris</i>) s. obecný (<i>S. citellus</i>)
bobrovití (Castoridae)	bobr (<i>Castor</i>) [1]	b. evropský (<i>C. fiber</i>)
nutriovití (Myocastoridae)	nutrie (<i>Myocastor</i>) [1]	n. říční* (<i>M. coypus</i>)

čeleď	rod	druh
myšovití (Muridae)	křeček (<i>Cricetus</i>) [1] norník (<i>Clethrionomys</i>) [1] ondatra (<i>Ondatra</i>) [1] hryzec (<i>Arvicola</i>) [1] hraboš (<i>Microtus</i>) [3] myška (<i>Micromys</i>) [1] myšice (<i>Apodemus</i>) [4] krysa, potkan (<i>Rattus</i>) [2] myš (<i>Mus</i>) [1]	k. obecný (<i>C. cricetus</i>) n. rudý (<i>C. glareolus</i>) o. pižmová* (<i>O. zibethicus</i>) h. vodní (<i>A. amphibius</i> syn. <i>terrestris</i>) m. drobná (<i>M. minutus</i>) krysa (<i>R. rattus</i>) potkan* (<i>R. norvegicus</i>) m. domácí (<i>M. musculus</i>)
plchovití (Gliridae)	plšík (<i>Muscardinus</i>) [1] plch (<i>Dryomys</i>) [1], (<i>Eliomys</i>) [1], (<i>Glis</i>) [1]	p. lískový (<i>M. avellanarius</i>) p. velký (<i>G. glis</i>)
myšivkovití (Dipodidae)	myšivka (<i>Sicista</i>) [1]	m. horská (<i>S. betulina</i>)

Řád šelmy (Carnivora)

čeleď	rod	druh
medvídkovití (Procyonidae)	mýval (<i>Procyon</i>) [1]	m. severní* (<i>P. lotor</i>)
medvědovití (Ursidae)	medvěd (<i>Ursus</i>) [1]	m. hnědý (<i>U. arctos</i>)
lasicovití (Mustelidae)	lasice, norek, tchoř (<i>Mustela</i>) [5] kuna (<i>Martes</i>) [2] jezevec (<i>Meles</i>) [1] vydra (<i>Lutra</i>) [1]	l. hranostaj (<i>M. erminea</i>) l. kolčava (<i>M. nivalis</i>) n. americký* (<i>M. vison</i>) t. tmavý (<i>M. putorius</i>) k. lesní (<i>M. martes</i>) k. skalní (<i>M. foina</i>) j. obecný (<i>M. meles</i>) v. říční (<i>L. lutra</i>)

čeleď	rod	druh
psovití (Canidae)	vlk, šakal (<i>Canis</i>) [2]	v. obecný (<i>C. lupus</i>)
		š. obecný (<i>C. aureus</i>)
	liška (<i>Vulpes</i>) [1]	l. obecná (<i>V. vulpes</i>)
	psík (<i>Nyctereutes</i>) [1]	p. mývalovitý* (<i>N. procyonoides</i>)
kočkovití (Felidae)	kočka (<i>Felis</i>) [1]	k. divoká (<i>F. sylvestris</i>)
	rys (<i>Lynx</i>) [1]	r. ostrovid (<i>L. lynx</i>)

Řád zajíci (Lagomorpha)

čeleď	rod	druh
zajícovití (Leporidae)	zajíc (<i>Lepus</i>) [1]	z. polní (<i>L. europaeus</i>)
	králík (<i>Oryctolagus</i>) [1]	k. divoký* (<i>O. cuniculus</i>)

Řád sudokopytníci (Artiodactyla)

čeleď	rod	druh
prasatovití (Suidae)	prase (<i>Sus</i>) [1]	p. divoké (<i>S. scrofa</i>)
jelenovití (Cervidae)	los (<i>Alces</i>) [1]	l. lesní (<i>A. alces</i>)
	daněk (<i>Dama</i>) [1]	d. evropský* (<i>D. dama</i>)
	jelen (<i>Cervus</i>) [2]	j. lesní (<i>C. elaphus</i>)
		j. sika* (<i>C. nippon</i>)
	srnec (<i>Capreolus</i>) [1]	s. obecný (<i>C. capreolus</i>)
turovití (Bovidae)	muflon (<i>Ovis</i>) [1]	muflon* (<i>O. aries musimon</i>)
	kamzík (<i>Rupicapra</i>) [1]	k. horský* (<i>R. rupicapra</i>)
	zubr (<i>Bison</i>) [1]	z. evropský* (<i>B. bonasus</i>)

Přehled základních hornin vhodných pro zařazení do speciálního poznávání přírodnin

Poznámka: Níže uvedené charakteristiky hornin nejsou předmětem testování, ale pouze pomůcka k jejich snazšímu určování.

VYSVĚTLENÍ NĚKTERÝCH MÉNĚ ZNÁMÝCH POJMŮ:

bazaltoidy – horniny vzhledově podobné čediči (např. čedič, tefrit, bazanit, nefelinit, leucitit)

gabroidní horniny – horniny vzhledově podobné gabru (např. gabro, essexit, theralit)

granitoidy – horniny vzhledově podobné žule (žula, granodiorit, křemenný diorit)

chemismus hornin:

- *kyselé horniny* (více než 65 % SiO_2 – křemíku přepočteného na oxid)
- *neutrální horniny* (52–65 % SiO_2)
- *bazické horniny* (44–52 % SiO_2)
- *ultrabazické horniny* (méně než 44 % SiO_2)

materiálové / minerálové zastoupení – u většiny hornin můžeme považovat za základní součástky minerály (v tom případě mluvíme o minerálovém zastoupení). Některé sedimentární horniny však kromě minerálů obsahují úlomky hornin, horninotvorné fosílie nebo organickou substanci, a proto je u nich vhodnější používat termín materiálové zastoupení.

vryp – vrypem se rozumí barva prášku, který se oddělí při rýpnutí tvrdším předmětem

zastoupení minerálů v hornině:

- *akcesorické* (do 1 %)
- *podružné* (1–10 %)
- *podstatné* (10–50 %)
- *převažující* (50–75 %)
- *dominantní* (75–100 %)

MAGMATICKÉ HORNINY

Žula (granit) a ostatní granitoidy (granodiorit, křemenný diorit)

Hlubinné magmatické horniny (žula a část granodioritů patří mezi kyselé horniny, část granodioritů a křemenný diorit patří mezi neutrální horniny).

Minerálové zastoupení

Podstatné: křemen, živec (draselný živec i plagioklas).

Další možné minerály: biotit, muskovit, amfibol, turmalín, pyroxen, pyrit, apatit.

Stavba horniny

Textura: většinou všesměrná.

Struktura: stejnoměrně zrnitá, méně často porfyrická.

Zrnitost: středně zrnitá, hrubozrnná, méně často jemnozrnná.

Žuly a ostatní granitoidy jsou, oproti ostatním hlubinným horninám, většinou světlejších odstínů, od bělošedé po tmavošedou barvu. Tmavost roste většinou od žul, přes granodiority, ke křemenným dioritům, výjimek je však tolik, že to může být jen přibližným vodítkem. Jsou-li světlé minerály (nejčastěji draselné živce) zabarveny hematitovým pigmentem, mají horniny barvu růžovou až sytě hnědočervenou. Stejně jako ostatní hlubinné magmatické horniny se vyznačují nápadně vykrystalovanými minerály několikamilimetrové (i větší) velikosti. Viditelně vykrystalované jsou všechny minerály v hornině. Z dalších, okem zřetelně patrných, minerálů mohou (ale nemusí) být přítomné slídy (muskovit i biotit), amfiboly, pyroxeny, turmalín. Ty bývají zastoupené, jak v podstatném, tak v podružném množství.

Žulám jsou velice podobné (často pouhým pohledem k nerozeznání) granodiority a křemenné diority. Žula, spolu s ostatními granitoidy, bývá nejčastěji zaměňována za syenity nebo diority. Ty však neobsahují křemen v podstatném množství.

Typické výskyty granitoidů jsou např. v krkonoško-jizerském plutonu (Jizerské hory a vrcholové partie západních Krkonoš), v karlovarském plutonu (okolí Karlových Varů), ve středočeském plutonu (Středočeská pahorkatina mezi Říčany, Klatovy a Táborem) a v moldanubickém plutonu (západní část Českomoravské vrchoviny a řada těles na Šumavě).

Syenit a jemu vzhledově podobný diorit

Neutrální hlubinné magmatické horniny.

Minerálové zastoupení

Podstatné: živec (draselný živec i plagioklas).

Další možné minerály: biotit, amfibol, pyroxen (v podstatném i podružném množství), křemen (pouze v podružném množství).

Stavba horniny

Textura: většinou všesměrná.

Struktura: stejnoměrně zrnitá, méně často porfyrická (a to většinou jen u syenitů).

Zrnitost: středně zrnitá, hrubozrnná, méně často jemnozrnná.

Syenity a diority jsou horniny většinou šedé nebo tmavošedé barvy. Stejně jako ostatní hlubinné magmatické horniny se vyznačují nápadně vykrystalovanými minerály několikamilimetrové (i větší) velikosti. Viditelně vykrystalované jsou všechny minerály v hornině. Základní hmota stejnoměrně zrnitých i porfyrických hornin je nejčastěji středně zrnitá.

Syenity a diority bývají nejčastěji zaměňovány za žuly a ostatní granitoidy. Ty však obsahují křemen v podstatném množství. Lze je rovněž zaměnit za gabra a ostatní gabroidní horniny.

Typické výskyty syenitů a dioritů jsou např. ve středočeském plutonu (severně od Milevska a v okolí Tábora), v moldanubickém plutonu (v okolí Třebíče, v okolí Jihlavy a mezi Pískem a Knížecím stolcem v jihovýchodní části Šumavy).

Gabro

Bazická hlubinná magmatická hornina.

Minerálové zastoupení

Podstatné: živce (plagioklas).

Další možné minerály: amfibol, pyroxen, olivín (v podstatném i podružném množství), biotit, křemen (pouze v podružném množství).

Stavba horniny

Textura: většinou všesměrná.

Struktura: stejnoměrně zrnitá, méně často porfyrická.

Zrnitost: středně zrnitá, hrubozrnná, méně často jemnozrnná.

Gabro a jemu podobné horniny (gabroidní horniny) jsou, oproti ostatním hlubinným horninám, většinou tmavé až šedočerné barvy. Stejně jako ostatní hlubinné magmatické horniny se vyznačují nápadně vykrystalovanými minerály několikamilimetrové (i větší) velikosti. Viditelně vykrystalované jsou všechny minerály v hornině. Jsou-li horniny porfyrické, tvoří vyrostlice jen tmavé minerály.

Gabro, spolu s ostatními gabroidními horninami, bývá nejčastěji zaměňováno za syenity nebo diority.

Gabra se vyskytují ve středočeském plutonu (v drobných tělesech západně a severně od Benešova, mezi Březnicí a Kamýkem nad Vltavou), v brněnském plutonu (jihozápadně od Brna), v ranském bazickém masivu (poblíž Chotěboře), v novoměstském krystaliniku u Deštného v Orlických horách, v chvaleticko-sovoluském proterozoiku v Týnci nad Labem.

Křemenný porfyr (nověji někdy označován jako paleoryolit)

Kyselá paleovulkanická (starší výlevná) magmatická hornina.

Minerálové zastoupení

Podstatné: křemen, živce (draselný živce i plagioklas).

Další možné minerály: biotit, amfibol (většinou jen v podružném množství).

Stavba horniny

Textura: většinou všesměrná, někdy fluidální (střídání proužků různých barev).

Struktura: většinou porfyrická, výjimečně bez vyrostlic.

Zrnitost: jemnozrnná až velmi jemnozrnná základní hmota.

Křemenné porfyry bývají barvy červenohnědé, šedohnědé, žlutošedé i bělošedé. Zbarvení do červena je způsobeno přítomností hematitového nebo limonitového pigmentu. Vyrostlice v jemnější základní hmotě tvoří především křemen a živce (to lze považovat za základní identifikační znak). Další minerály většinou makroskopicky nevynikají.

Křemenné porfyry bývají nejčastěji zaměňovány za porfyrity a bezkřemenné porfyry, od nichž se ale odlišují podstatným zastoupením (více než 10 %) křemene.

Křemenné porfyry v krušnohorském krystaliniku tvoří pruh táhnoucí se od Teplic do Saska a dále se vyskytují na jihozápadním okraji Českého středohoří, také se nacházejí v limnické oblasti lugické (v tzv. podkrkonošském permokarbonu) v okolí Semil a v barandienském spodním paleozoiku se nalézají mezi Křivoklátem a Rokycany (v tzv. křivoklátsko-rokycanském pásmu).

Znělec (fonolit)

Neutrální neovulkanická (mladší výlevná) magmatická hornina.

Minerálové zastoupení

Podstatné: živce (draselný živce i plagioklas albit), nefelín (minerál ze skupiny foidů).

Další možné minerály: další foidy (v podružném množství), augit.

Stavba horniny

Textura: kompaktní.

Struktura: porfyrická.

Zrnitost: jemnozrnná až velmi jemnozrnná základní hmota.

Barva znělců bývá nejčastěji šedá, se zelenavým nebo hnědavým odstínem. Pokud nejsou zvětralé, vždy se vyznačují jakoby mastným leskem (díky přítomnosti nefelínu – dobrý rozlišovací znak). Vyrostlice tvoří živce a zpravidla jen mikroskopicky patrný nefelín. Další minerály většinou makroskopicky nevynikají.

Fonolity se vyskytují v rámci třetihorních neovulkanitů, např. v západní části Českého středohoří.

Čedič (bazalt)

Bazická neovulkanická (mladší výlevná) magmatická hornina.

Minerálové zastoupení

Podstatné: živce (plagioklas), augit, olivín.

Další možné minerály: amfibol, biotit, magnetit, ilmenit.

Stavba horniny

Textura: kompaktní.

Struktura: porfyrická.

Zrnitost: velmi jemnozrnná až celistvá základní hmota.

V celistvé základní hmotě bývají obvykle černé vyrostlice augitu a žlutozelené vyrostlice olivínu. V nezvětralém stavu jsou čediče (a jim podobné bazaltoidní horniny) zpravidla tmavošedé, černošedé až černé barvy.

Přestože čediče patří k všeobecně známým horninám, lze je velmi snadno zaměnit za jiné bazaltoidní horniny, při zběžném určování je lze zaměnit i za černě zbarvené vápence, příp. za tmavě zbarvené jemnozrnné droby.

Vyskytují se v rámci třetihorních neovulkanitů, především ve vulkanických oblastech jako jsou Doupovské hory a České středohoří.

Melafyr

Bazická paleovulkanická (starší výlevná) magmatická hornina.

Minerálové zastoupení

Podstatné: živce (plagioklasy neutrální až bazické), pyroxeny (augit).

Podružné: olivín.

Další možné minerály: amfibol, biotit, magnetit, ilmenit.

Stavba horniny

Textura: mandlovcová (u afanitických typů), kompaktní.

Struktura: ofitická (u doleritických typů), stejnoměrně zrnitá, porfyrická.

Zrnitost: celistvá (u afanitických typů).

V českém masívu jsou melafyry permokarbonského stáří. Melafyry jsou dvojího typu, jednak afanitické (s celistvou základní hmotou), jednak doleritické (s makroskopicky dobře rozeznatelnými součástkami). Snadno určitelné jsou afanitické melafyry, díky jejich mandlovcové textuře. Barva afanitických melafyrů bývá nejčastěji mezi tmavošedou a červenohnědou. Podstatně zastoupené minerály – živce (neutrální až bazické) a augit – a případně podružně zastoupený olivín nebývají makroskopicky patrné. Původní póry (afanitické melafyry měly po svém vzniku pórovitou texturu) se postupem času vyplnily (z pórovité textury se stala textura mandlovcová) a vzniklé „mandle“ jsou v okraji tvořeny v tenké vrstvičce směsí různých chloritů. Hlavní výplň mandlí je křemenná, chalcedonová, achátová nebo kalcitová.

Afanitické melafyry lze snad zaměnit pouze s afanitickými diabasy. Spolehlivé určení doleritických melafyrů je poměrně obtížné.

V českém masívu se melafyry vyskytují v limnické oblasti lugické (v tzv. podkrkonošském permokarbonu) v okolí Jilemnice, Staré Paky, Semil a Hodkovic jihojihovýchodně od Liberce. Z limnické části lugické oblasti jsou známy i od Broumova.

SEDIMENTÁRNÍ HORNINY

Štěrky

Nezpevněná klastická sedimentární hornina – psefit (více než 50 % úlomků je větších než 2 mm).

Materiálové zastoupení

Různorodý horninový materiál (magmatické, metamorfované i sedimentární horniny), horniny s větším zastoupením křemene, úlomky křemene.

Stavba horniny

Textura: nevyjádřená, nevýrazně vrstevnatá, někdy je vrstevnatost lépe patrná.

Struktura: psefitická.

Zrnitost: hrubozrnná až velkozrnná.

Úlomky ve štěrcích jsou ostrohranné až zaoblené v závislosti na materiálu úlomků a délce transportu úlomků. Barva je různá v závislosti na horninovém materiálu.

Největší akumulace štěrků jsou vázány na jednotku kvartéru extraglaciální oblasti. Výskyty jsou především podél toků větších řek (např. dolní tok Vltavy a Ohře, střední a dolní tok Moravy, podél Labe od Hradce Králové po Litoměřice, tok Lužnice v Třeboňské pánvi).

Slepenec

Zpevněná klastická sedimentární hornina – psefit (více než 50 % úlomků je větších než 2 mm).

Materiálové zastoupení

Křemen a další minerály odolné vůči zvětrávání, úlomky hornin s vyšším zastoupením křemene, někdy živce.

Stavba horniny

Textura: nevyjádřená až nevýrazně vrstevnatá.

Struktura: psefitická.

Zrnitost: hrubozrnná až velkozrnná.

Tmel: karbonátový, železitý, křemičitý.

Slepenec vzniká stmelováním štěrků se zaoblenými úlomky. Křemenné slepenec bývají většinou světlých barev. Polymiktní slepenec (složený z různorodého materiálu) mají v závislosti na materiálu různé barvy. Barevný odstín může být ovlivněn železitým tmelem.

Slepenec se nejčastěji zaměňuje s brekciemi, ty však mají ostrohranné úlomky.

Slepenec se vyskytuje např. v rámci vrstevního sledu barrandienského spodního paleozoika (mezi Prahou a Plzní), v rámci vrstevního sledu české křídové pánve (mezi Děčínem a Svitavou).

Písek

Nezpevněná klastická sedimentární hornina – psamit (více než 50 % úlomků je v rozmezí 0,063–2 mm).

Materiálové zastoupení

Podstatné: křemen, živce, úlomky hornin.

Další možný materiál: slídy, glaukonit, jílové částice.

Stavba horniny

Textura: vrstevnatá, často se zvrstvením v rámci jednotlivých vrstev, někdy nevyjádřená.

Struktura: psamitická.

Zrnitost: jemnozrnná až středně zrnitá.

Rozlišujeme písky eluviální, říční, jezerní, glaciáluviální, mořské a váté. Odlišná geneze písků se projevuje jejich specifickým rázem. Například říční písky bývají poměrně špatně vytríděné, takže jejich zrnitost bývá velmi proměnlivá. Váté písky jsou naopak dobře zrnitostně a materiálově (křemen 70–90 %) vytríděné. Mořské písky mohou obsahovat i vysoký podíl glaukonitu, který jim dodává zelený až modravě zelený odstín.

Největší akumulace písků jsou vázány na jednotku kvartéru extraglaciální oblasti. Výskyty říčních písků jsou totožné jako u šterků, a to především podél toků větších řek (např. dolní tok Vltavy a Ohře, střední a dolní tok Moravy, podél Labe od Hradce Králové po Litoměřice, tok Lužnice v Třeboňské pánvi). Výskyty vátých písků jsou z českého masívu známé z Polabí (např. Písty u Nymburka) a z Třeboňské pánve (Vlkov u Veselí nad Lužnicí), mimo český masív pak z Dolnomoravského úvalu.

Pískovec

Zpevněná klastická sedimentární hornina – psamit (více než 50 % úlomků je v rozmezí 0,063–2 mm).

Materiálové zastoupení

Podstatné: křemen.

Další možný materiál: prachové částice, jílové částice, glaukonit.

Stavba horniny

Textura: vrstevnatá.

Struktura: psamitická.

Zrnitost: jemnozrnná až středně zrnitá.

Tmel: křemičitý, karbonátový, železitý, jílové minerály.

Křemenné pískovce jsou šedobílých barevných odstínů. Přestože jsou pískovce všeobecně známým horninovým typem, je však třeba upozornit na jejich značnou barevnou variabilitu. Oxidy trojmocného železa je zbarvují do okrových až sytě červenohnědých barev. Přítomnost zrníček glaukonitu zase zbarvuje pískovce zeleným až modravě zeleným odstínem.

Pískovcům jsou zrnitostí hodně podobné arkózy (vzhled „světle šedého až růžového pískovce“) a droby (vzhled „tmavého pískovce“).

Pískovce se hojně vyskytují např. v české křídové pánvi (Českosaské Švýcarsko, okolí Mimoně, Český ráj, Adršpašsko-teplické skály), v podkrkonošském permokarbonu limnické oblasti lugické (mezi Jičínem a Trutnovem), v blanické brázdě (např. v okolí Českého Brodu).

Spraš

Nezpevněná klastická sedimentární hornina – aleurit (více než 50 % úlomků je v rozmezí 0,004–0,063 mm).

Materiálové zastoupení

Podstatné: křemen, živce, illit, kalcit.

Další možný materiál: písčité částice, slídy, chlorit.

Stavba horniny

Textura: nevyjádřená.

Struktura: aleuritická.

Zrnitost: velmi jemnozrnná.

Spraše jsou eolického (vátého) původu, pleistocenního stáří. Vznikaly v období glaciálů. Mají plavou barvu. Ač se jedná o nezpevněný sediment, často v umělých odkryvech udrží kolmé stěny, ve kterých se postupem času může vyvinout hranolovitá odlučnost spraše. Spraše se vyznačují přítomností karbonátových novotvarů (povlaky, pseudomycelia, cicváry). Důležitým identifikačním znakem je reakce přítomného kalcitu se zředěnou (cca 10 %) kyselinou chlorovodíkovou.

Sprašim se hodně podobají sprašové hlíny, které však neobsahují kalcit a mají proto sytější barvu (okrovou) a nereagují se zředěnou (cca 10 %) kyselinou chlorovodíkovou.

Spraše se vyskytují ve velkých plochách v rámci kvartéru extraglaciální oblasti v Polabí, ale i jinde ve středních a severních Čechách. Velké výskyty jsou rovněž i v karpatské soustavě na jižní, střední a severovýchodní Moravě.

Jílová břidlice

Zpevněná klastická sedimentární hornina – pelit (více než 50 % úlomků je menších než 0,004 mm).

Materiálové zastoupení

Podstatné: jílové minerály (především illit).

Další možný materiál: organická substance, oxidy trojmocného železa.

Stavba horniny

Textura: vrstevnatá.

Struktura: pelitická.

Zrnitost: celistvá.

Nezvětralé jílové břidlice mají modrošedou, zelenošedou, tmavošedou až černošedou barvu (při přítomnosti organická substance). Přítomnost oxidů železa jim dodává nafialovělé až červenohnědé odstíny.

Na rozdíl od jílu a jílovců (ze kterých jílové břidlice zpevněním vznikají) se úlomky jílových břidlic nerozpadají ve vodě ani po několika dnech.

Jílové břidlice jsou nejhodněji zastoupenými sedimentárními horninami. Vyskytují se hojně v barrandienském svrchním proterozoiku a barrandienském spodním paleozoiku (mezi Plzní a Prahou), v moravskoslezském devonu a spodním karbonu (mezi Brnem a Opavou).

Vápenec

Biochemická karbonátová sedimentární hornina.

Materiálové zastoupení

Podstatné: kalcit.

Další možný materiál: jílové částice, dolomit, limonit, hematit, organická substance.

Stavba horniny

Textura: většinou vrstevnatá, méně nevýrazně vrstvnatá.

Struktura: organogenní, organodetritická, detritická, kalová.

Zrnitost: většinou jemnozrnná až celistvá, u organodetritických struktur i středně zrnitá.

Většina vápenců je původu organického a vznikla ze schránek a koster organismů a jejich různě velkých úlomků. Neobsahují-li vápence žádnou barvicí příměs, jsou bílé. Jinak jsou vápence různě zbarveny. Jílové minerály jim dodávají barvu bělošedou až světle šedou, příměs organické substance podmiňuje různé odstíny šedi, až po barvu šedočernou. Příměs oxidů železa vyvolává zbarvení v odstínech od žluté přes slabě načervenalou až po masově červenou. Přítomnost glaukonitu nebo chloritu dává vápencům zelenavý odstín. Důležitým identifikačním znakem je však vždy reakce přítomného kalcitu se zředěnou (cca 10 %) kyselinou chlorovodíkovou.

Vápence se dají zaměnit s opukami (rovněž reagují se zředěnou kyselinou chlorovodíkovou) a při zběžném určování je lze zaměnit i za některé křemence, příp. černě zbarvené vápence za čediče a jiné bazaltoidní horniny. Ani křemence a ani čediče a jiné bazaltoidní horniny však se zředěnou kyselinou chlorovodíkovou nereagují.

Vápence se hojně vyskytují v barrandienském spodním paleozoiku (v Českém krasu mezi Berounem a Prahou) a v moravskoslezském devonu v oblasti moravského krasu (tj. Moravský kras severoseverovýchodně od Brna).

Travertin (jiný název vápenný sintr nebo nesprávný název vápenný tuf)

Biochemická karbonátová sedimentární hornina.

Materiálové zastoupení

Podstatné: kalcit.

Stavba horniny

Textura: vrstevnatá, jemně až hrubě pórovitá.

Struktura: krystalická.

Zrnitost: velmi jemnozrnná.

Travertin se sráží z pramenů obsahujících CO_2 a rozpuštěný hydrogencarbonát vápenatý. Proces vzniku souvisí s porušením rovnováhy v systému $\text{CaCO}_3\text{--HCO}_3^-$ (tj. karbonát – hydrogencarbonát) při normálních teplotách. Při vývěru pramenů, díky poklesu tlaku (litostatický tlak se při vývěru sníží na atmosférický), uniká značná část CO_2 do vzduchu (případně může být část CO_2 odejmuto i rostlinami) a přebytečný hydrogencarbonát se ukládá jako karbonát (kalcit). Při dlouhodobém ukládání tak vznikají i celé travertinové kupy. Důležitým identifikačním znakem travertinu je reakce přítomného kalcitu se zředěnou (cca 10 %) kyselinou chlorovodíkovou. Jeho barva je nejčastěji šedobílá nebo bělošedá, pokud je zbarven limonitem, tak i žlutá až žlutohnědá.

Travertiny lze zaměnit za sintry, vřídlovce, výjimečně i za pěnovce.

V České republice se recentní travertiny vyskytují především v okolí Přerova. Velice známé výskyty jsou na Slovensku (např. Sívá Brada a Drevník u Spišského Podhradí).

Sintr (jiný název jeskynní travertin)

Biochemická (chemogenní) karbonátová sedimentární hornina.

Materiálové zastoupení

Podstatné: kalcit.

Stavba horniny

Textura: vrstevnatá.

Struktura: krystalická.

Zrnitost: jemnozrnná až celistvá.

Sintry tvoří výzdoby podzemního krasu. Mohou to být více méně deskovité útvary při dnech jeskyní (tzv. podlahové sintry), stalagmity, stalaktity a jiné útvary, vzniklé čistě chemogenním vylučováním karbonátu z prosakujících vod za normálních teplot. Důležitým identifikačním znakem je reakce přítomného kalcitu se zředěnou (cca 10 %) kyselinou chlorovodíkovou.

Sintry lze snadno zaměnit, díky nápadně vrstevnaté textuře, za travertin nebo vřídlovce.

Vyskytují se hlavně v barrandienském spodním paleozoiku (v Českém krasu mezi Berounem a Prahou) a v moravskoslezském devonu v oblasti moravského krasu (tj. Moravský kras severovýchodně od Brna).

Pěnovce (jiný název travertin tekoucích vod)

Biochemická karbonátová sedimentární hornina.

Materiálové zastoupení

Podstatné: kalcit.

Stavba horniny

Textura: pórovitá.

Struktura: chemogenní a organogenní.

Zrnitost: velmi jemnozrná až celistvá.

Pěnovce vznikají vysrážením z vod při porušení rovnováhy v systému $\text{CaCO}_3\text{--HCO}_3^-$ (tj. karbonát–hydrogenkarbonát) při normálních teplotách za přispění organismů (tj. odejmutím oxidu uhličitého rostlinami). Vyskytují se především tam, kde potoky protékají územím tvořeným vápenci nebo opukami. Jsou zbarveny ve světlých odstínech, někdy našedle, někdy až bíle. Zpočátku jsou velice křehké, postupně však získávají větší pevnost a soudržnost. Typickým znakem je jejich velice nízká specifická hmotnost a pochopitelně reakce přítomného kalcitu se zředěnou (cca 10 %) kyselinou chlorovodíkovou.

Recentně vznikající pěnovce se vyskytují v barrandienském spodním paleozoiku (např. v okolí Srbska u Berouna) nebo v české křídové pánvi (lokálně na řadě míst v celé oblasti od Loun po Svitavy).

Opuka (prachovitý spongilitický jílovec)

Smíšená (klastická a biochemická) sedimentární hornina.

Materiálové zastoupení

Podstatné: jílové minerály, kalcit.

Další možný materiál: prachové částice, jemně písčité částice, jehlice mořských hub (Spongiae).

Stavba horniny

Textura: vrstevnatá.

Struktura: pelitická.

Zrnitost: velmi jemnozrná až celistvá.

Opuky mají nejčastěji žlutavou nebo bělošedou barvu. Ve vrstevním sledu se často střídají polohy odlišných barevných odstínů. Bývají většinou deskovitě odlučné. Místa jsou v opukách partie bohatší jehlicemi hub. Ty potom bývají tmavší a pevnější a mohou mít odlučnost lasturnatou. Důležitým identifikačním znakem je reakce přítomného kalcitu se zředěnou (cca 10 %) kyselinou chlorovodíkovou.

Opuky se dají snadno zaměnit za vápence (reagují rovněž se zředěnou kyselinou chlorovodíkovou) a při zběžném určování lze zaměnit za spongility (ty však se zředěnou kyselinou chlorovodíkovou nereagují).

Opuky se vyskytují v české křídové pánvi (od Loun přes střední a východní Čechy až po Svitavy). Zvláště pěkné odkryvy jsou v údolí Divoké a Tiché Orlice (v okolí Chocně) a i v Praze (např. v Břevnově na Ladronce) a jejím okolí (např. Kněževěs, Přední Kopanina).

Bulizník

Biochemická sedimentární hornina – silicit méně určitého původu.

Materiálové zastoupení

Podstatné: křemen.

Další možný materiál: zbytky schránek organismů blízkých mřížovcům (Radiolaria).

Stavba horniny

Textura: kompaktní.

Struktura: chemogenní nebo organogenní.

Zrnitost: celistvá.

Bulizníky jsou nejčastěji tmavošedé až černošedé barvy, obvykle protkané sítí žilek bílého křemene. S ohledem na jejich minerálové složení a stavbu velice obtížně zvětrávají a v krajině se významně morfologicky uplatňují.

Vyskytují se barrandienském svrchním proterozoiku (v širokém pruhu od Klatov až po jihovýchodní okolí Kralup nad Vltavou, zasahují i na území Prahy – Šárka, Ládví).

Rašelina

Biochemická sedimentární hornina – kaustobiolit uhelné řady.

Materiálové zastoupení

Podstatné: odumřelá a slabě prouhelnělá rostlinná těla a jejich zbytky.

Stavba horniny

Textura: pórovitá.

Struktura: organogenní.

Zrnitost: s ohledem na povahu materiálu není možné určit.

Rašelina je typický fyto- a živočišný sediment, který se tvoří v rašelinistých dvojího typu (vrchoviště, slatiny). Vrchoviště se vyskytují na náhorních rovinách, na stanovištích celkem chudých na živiny, takže na vrchovištích roste hlavně rašeliník. Rašelina vrchoviště je po vysušení nápadně lehká, drobivá, obvykle světlejších žlutohnědých nebo hnědých barev. Slatiny se tvoří na stanovištích s dostatkem živin, např. v opuštěných meandrech větších řek a kolem rybníků. Za čerstva je černá a mazlavá.

Rašelinu vrchoviště lze nalézt ve vyšších partiích okrajových hor (Šumava, Krušné hory, Jizerské hory, Hrubý Jeseník). Slatiny jsou hojné v Polabí.

Hnědé uhlí

Biochemická sedimentární hornina – kaustobiolit uhelné řady.

Materiálové zastoupení

Podstatné: detritická složka, xylitická složka.

Další možný materiál: fuzitická složka.

Stavba horniny

Textura: vrstevnatá, páskovaná, kompaktní (struktura a textura se obtížně rozlišují).

Struktura: organogenní.

Zrnitost: celistvá.

Název hnědé uhlí je z hlediska barvy poněkud zavádějící, většinou mají hnědá uhlí barvu černou, někdy s hnědočerným odstínem. Obvykle se ale vyznačují hnědým vrypem.

Hnědé uhlí lze snadno zaměnit za černé uhlí. Odlišuje se od něj vrypem (černé uhlí má zpravidla vryp černý).

Vyskytuje se v třetihorních podkrušnohorských pánvích – chebské, sokolovské a severočeské (tj. pod Krušnými horami od Chebu po Ústí nad Labem).

Černé uhlí

Biochemická sedimentární hornina – kaustobiolit uhelné řady.

Materiálové zastoupení

Podstatné: detritická složka, xylitická složka.

Další možný materiál: fuzitická složka.

Stavba horniny

Textura: vrstevnatá, páskovaná, kompaktní (struktura a textura se obtížně rozlišují).

Struktura: organogenní.

Zrnitost: celistvá.

Název černé uhlí je z hlediska barvy poněkud zavádějící neboť i hnědá uhlí mívají barvu černou. Významnou, nikoliv však makroskopicky pozorovatelnou, vlastností černého uhlí je nižší podíl pryskyřičných a voskových látek, neboť vzniklo z jiných, vývojově starších rostlin.

Černé uhlí lze snadno zaměnit za hnědé uhlí. Odlišuje se od něj vrypem (černé uhlí má zpravidla vryp černý, hnědé uhlí zpravidla hnědý).

Vyskytuje se (a bývalo těženo) v jednotkách limnického permokarbonu, a to hlavně v limnické oblasti středočeské (Kladensko, Slánsko, Rakovnicko, Plzeňsko) a limnické oblasti lugické (Trutnov, Žacléř). Vyskytuje se rovněž v jednotce moravskoslezského devonu a spodního karbonu, kde v současné době je těženo na Ostravsku.

METAMORFOVANÉ HORNINY

Fylit

Regionálně metamorfovaná hornina vznikající při slabé metamorfóze jílových a prachových břidlic.

Minerálové zastoupení

Podstatné: sericit, chlorit, křemen, živec (plagioklas).

Další možné minerály: chloritoid, grafit, hematit, kalcit.

Stavba horniny

Textura: výrazně břidličnatá.

Struktura: vzhledem k jemné zrnitosti není struktura okem patrná, šupinky slíd se zpravidla nedají rozlišit.

Zrnitost: jemnozrnná až velmi jemnozrnná.

Fylity mají při zastoupení většího podílu chloritu barvu výrazně zelenavou, při malém obsahu chloritu mají fylity barvu až žlutobílou. Tmavě může fylity zabarvit zvláště přítomnost grafitu a při jeho větším podílu mohou být fylity až skoro černé. Plochy břidličnatosti fylitů jsou rovinné nebo zvrásněné do vrásek většinou o velikosti od zlomku mm do několika cm. Tyto plochy jsou pokryty sericitem a jemným chloritem a mají hedvábný lesk, který je pro fylity typický. V provrásněných fylitech bývají ložní čočky bílého křemene o velikosti v mm až cm.

Fylit bývá nejčastěji zaměňován, díky svému barevnému odstínu, za zelenou břidlici. Ta však neobsahuje sericit a nemá proto hedvábný lesk.

Vyskytují se např. ve vogtlandsko-saském paleozoiku (tj. v západní části Krušných hor, severozápadně od Jáchymova, v okolí Kraslic, v Ašském výběžku a jihozápadně od Chebu), v železnobrodském úseku krkonošsko-jizerského krystalinika (severně od Železného Brodu), v novoměstském krystaliniku (v okolí Nového Města nad Metují).

Svor

Regionálně metamorfovaná hornina vznikající při střední metamorfóze jílových a prachových břidlic.

Minerálové zastoupení

Podstatné: křemen, slídy (nejčastěji muskovit, někdy i významný podíl biotitu).

Podružné: živec (plagioklas).

Další možné minerály: granát, disten, grafit, kalcit, hematit, magnetit, apatit, turmalín.

Stavba horniny

Textura: výrazně břidličnatá.

Struktura: ve svorech je většinou oddělen křemen od slíd, přičemž ve slídových proužcích je typická struktura šupinatá (lepidoblastická) a v křemenných proužcích je struktura zrnitá (granoblastická); při vysokém zastoupení slíd má šupinatou strukturu

prakticky celá hornina; pokud svory obsahují porfyroblasty (obdobá vyrostlic krystalů) granátu, staurolitu nebo distenu, označuje se struktura jako porfyroblastická.

Zrnitost: drobně až středně zrnitá.

Ve většině svorů převládá muskovit nad biotitem, a proto také většina svorů má na plochách břidličnatosti charakteristický stříbrný lesk.

Nejčastěji jsou svory zaměňovány s fylity, na rozdíl od nich svory neobsahují chlorit a nemají proto zelenavý barevný odstín. Lze je rovněž zaměnit s pararulami.

Svory se vyskytují na řadě míst ve vogtlandsko-saském paleozoiku v jihozápadní části Krušných hor a v oblasti mezi Vejprty a Aší, v krkonošském krystaliniku v jihovýchodní části Krkonoš, v chebsko-dyleňském krystaliniku západně od Mariánských Lázní, v pestré skupině moldanubické oblasti (mezi Lipnem a západním okrajem Českomoravské vrchoviny, v okolí Kaplice, na Tišnovsku a Znojemsku).

Pararula

Regionálně metamorfovaná hornina vznikající při silné metamorfóze jílových a prachových břidlic, případně drob (drobe je sedimentární hornina zrnitostí podobná pískovci).

Minerálové zastoupení

Podstatné: křemen (zpravidla 10–50 %), biotit, živec (plagioklas), v méně metamorfovaných pararulách také může být muskovit.

Další možné minerály: draselný živec, sillimanit, granát, cordierit, grafit, obecný amfibol.

Stavba horniny

Textura: výrazně břidličnatá až málo výrazně břidličnatá, také může být plástevnatá.

Struktura: šupinatá (lepidoblastická), někdy porfyroblastická.

Zrnitost: drobně až středně zrnitá, řidčeji jemně zrnitá.

Břidličnatost pararul je závislá na materiálu, ze kterého vznikly, buď více, nebo méně výrazná. Výraznou břidličnatost mají pararuly vzniklé z jílových břidlic (pararuly břidličné), nevýraznou břidličnatost mají pararuly vzniklé z drob (pararuly drobové). Na základě odlišného minerálového složení a odlišné stavby horniny se rozeznává velké množství různých typů pararul.

Poměrně často bývá obtížné odlišit pararuly od ortorul.

Velké rozšíření mají pararuly v krušnohorském krystaliniku (především v severovýchodní části Krušných hor), v orlicko-kladském a zábřežském krystaliniku (od Vrchmezi v Orlických horách až po západní okolí Zábřehu), v jednotvárné skupině moldanubické oblasti, kde tvoří spolu s migmatity základ geologické stavby jižních Čech a západní části jižní Moravy (od Klatov po Moravské Budějovice).

Ortorula

Regionálně metamorfovaná hornina vznikající při metamorfóze magmatických hornin, které převážně obsahovaly velké množství křemene (např. žuly a ostatní granitoidy).

Minerálové zastoupení

Podstatné: křemen, živec (plagioklas i draselný živec), slidy (muskovit i biotit).

Další možné minerály: obecný amfibol, pyroxeny.

Stavba horniny

Textura: stébelnatá, plástevnatá, okatá, páskovaná.

Struktura: zrnitá (granoblastická) – nejčastěji stejnoměrně zrnitá, porfyroblastická, zrnitošupinatá (lepidogranoblastická).

Zrnitost: jemnozrnná, drobně zrnitá, řidčeji středně a hrubě zrnitá.

Ortoruly, díky výchozím horninám, obsahují poměrně malé množství tmavých minerálů. Z toho důvodu to jsou zpravidla horniny světlých barev, v příčném řezu většinou bělošedé až šedé. Podobně jako u pararul lze na základě odlišného minerálového složení a odlišné stavby horniny rozeznávat velké množství různých typů ortorul (okaté, plástevnaté stébelnaté, muskovitické, biotitické atd.).

Někdy bývá obtížné odlišit ortoruly od pararul a migmatitů.

Ortoruly mají značné rozšíření v krušnohorském krystaliniku (především v severovýchodní části Krušných hor – ze zvláště zajímavých výskytů je možné uvést stébelnaté ortoruly od přehradní hráze v Kadani nebo okaté ortoruly ve skalních výchozech „Sfinx“ u Měděnce), v jizerském úseku krkonoško-jizerského krystalinika (severně od Jizerských hor), v pestré skupině moldanubické oblasti (např. mezi Lipnem a Humpolcem, u Bechyně, pruh ortorul od Vranova k Tišnovu), v kutnohorském krystaliniku (od Kouřimi až k Železným horám – zde je potřeba uvést i velice známý výskyt stébelnaté ortoruly u Doubravčan).

Krystalický vápenec

Regionálně metamorfovaná hornina vznikající přeměnou karbonátových sedimentárních hornin – vápenců.

Minerálové zastoupení

Podstatné: kalcit.

Další možné minerály: dolomit, tremolit, křemen, epidot, mastek, serpentín, aktinolit, muskovit, diopsid, plagioklas, granát, grafit.

Stavba horniny

Textura: všesměrná, páskovaná.

Struktura: zrnitá (granoblastická).

Zrnitost: drobně, středně a hrubě zrnitá.

Krystalický vápenec bývají bělavé nebo různě pestře zbarvené většinou podle toho, jaké příměsi obsahují. Příměsi bývají koncentrovány do různě zbarvených proužků, často detailně zvrásněných. Minerály, které tvoří příměs v krystalických vápencích, závisejí na složení výchozích hornin a na stupni metamorfózy. Silně metamorfované krystalické vápence bývají také zpravidla dosti hrubozrnné. Důležitým identifikačním znakem je reakce přítomného kalcitu se zředěnou (cca 10 %) kyselinou chlorovodíkovou.

Krystalické vápence lze zaměnit s krystalickými dolomity, při zběžném určování je lze zaměnit i za krystalické křemence.

Z jejich rozšíření je třeba zmínit výskyt v pestré skupině moldanubické oblasti (např. mezi Lipnem a Českým Krumlovem, u Chýnova, pruh od Sušice k Písku), v chrudimském paleozoiku (v Železných horách u Vápenného Podola).

Krystalický křemenec (kvarcit)

Metamorfovaná sedimentární hornina vznikající jak při regionální, tak i při kontaktní metamorfóze slabého i nejvyššího stupně z pískovců, křemenců a silicitů.

Minerálové zastoupení

Podstatné: křemen.

Další možné minerály: sericit, muskovit, biotit, grafit, sillimanit, pyroxen, chlorit.

Stavba horniny

Textura: výrazně břidličnatá, někdy nevýrazně břidličnatá.

Struktura: zrnitá (granoblastická).

Zrnitost: většinou drobně až jemně zrnitá.

Krystalické křemence jsou skoro bílé až šedobílé horniny. Přítomnost sericitu dodává krystalickým křemencům hedvábný lesk na plochách foliace, grafit je zase zbarvuje do šeda až černošeda. S kyselinou chlorovodíkovou nereagují.

Krystalické křemence lze při zběžném určování zaměnit za krystalické dolomity nebo dokonce i za krystalické vápence. Na rozdíl od těchto hornin nelze do krystalického křemence rýpnout špičkou nože.

Krystalické křemence se vyskytují v krušnohorském krystaliniku (v okolí hory Klínovce a v oblasti mezi Kraslicemi a Ašským výběžkem), v krkonošsko-jizerském krystaliniku (Ještěd, jižní okolí Harrachova, okolí Špindlerova Mlýna), v orlicko-kladském krystaliniku (v Orlických horách), ve staroměstském krystaliniku (západní část Hrubého Jeseníku), v pestré skupině moldanubické oblasti (u Týna nad Vltavou, v západní části Českomoravské vrchoviny).

Plodová břidlice

Kontaktně metamorfovaná hornina vznikající metamorfózou ze zcela vysoké intenzity na styku s hlubinnými magmatickými horninami. Výchozími horninami byly patrně především jílové břidlice.

Minerálové zastoupení

Podstatné: cordierit a biotit (v „plodech“).

Stavba horniny

Textura: zřetelně břidličnatá.

Struktura: porfyroblastická.

Zrnitost: jemnozrná.

Ve výchozích horninách, hlavně působením teploty, vznikly na plochách foliace v jemnozrné základní hmotě tmavé útvary. Připomínají svým tvarem a velikostí nejčastěji drobná žitná zrna, někdy dosahují až velikosti menší fazole. Označují se jako plody a mohou být tvořeny cordieritem nebo jemným biotitem. Minerálové složení nemá pro identifikaci horniny větší přínos, určující je přítomnost prostorových útvarů – „plodů“.

Plodové břidlice se nacházejí např. na kontaktu s hlubinnými magmatickými horninami středočeského plutonu (ve Středočeské pahorkatině mezi Říčany, Klatovy a Táborem) nebo plodovým horninám blízké jsou horniny vyskytující se v železnobrodském a krkonošském úseku krkonošsko-jizerského krystalinika (mezi Železným Brodem a Tanvaldem, v okolí Špindlerova Mlýna).

Porcelanit

Kontaktně metamorfovaná hornina vznikající krátkodobou metamorfózou za vysokých teplot na styku s výlevnými horninami nebo při samovolném vznícení a vyhoření uhelných slojí. Výchozími horninami byly především slínovce a jílovce.

Stavba horniny

Textura: všesměrná, kompaktní, skvrnitá.

Struktura: různá v závislosti na výchozí hornině, často blastopelitická (obdobu pelitické struktury u sedimentárních hornin).

Zrnitost: celistvá.

Porcelanity dostaly na kontaktu s čedičovými horninami celistvý charakter, nejčastěji bělošedou až modrošedou barvu a častou skvrnitost. Porcelanity vzniklé při samovolném vznícení a vyhoření uhelných slojí jsou značně pestré, barev většinou pastelových (modrošedá, žlutá, hnědá), převládají však odstíny světlého až tmavého okru. Horniny bývají s lasturnatým až tříštnatým lomem, což je poměrně spolehlivý doprovodný identifikační znak. Minerálové složení nebývá makroskopicky patrné.

Porcelanity vzniklé na kontaktu s magmatem se nacházejí v blízkosti třetihorních neovulkanitů, především ve vulkanických oblastech jako jsou Doupovské hory a České středohoří. Provázejí rovněž i výskyty neovulkanitů roztroušené v oblasti české křídové pánve od České Lípy po Pardubice. Porcelanity vzniklé na kontaktu s hořícími uhelnými slojemi se hojně nacházejí v třetihorních podkrušnohorských pánvích od Sokolova po Ústí nad Labem.

Amfibolit

Regionálně metamorfovaná hornina vznikající při středně intenzivní metamorfóze bazických magmatických hornin.

Minerálové zastoupení

Podstatné: amfibol, plagioklas.

Další možné minerály: křemen, biotit, epidot, pyroxen, granát, rudní minerály.

Stavba horniny

Textura: všesměrná, plástevnatá, méně často výrazně břidličnatá.

Struktura: zrnitosloupcovitá (granonematoblastická).

Zrnitost: jemnozrnná, drobnozrnná, řídkěji středně zrnitá nebo hrubozrnná.

Amfibolity mají barvu černošedou, šedou, někdy se zelenavým nebo modravým odstínem. Charakteristické pro ně jsou dosti hojné světlé pásy. Za dobrý identifikační znak je v řadě případů možné považovat nápadně silný lesk na štěpných plochých usměrněných amfibolů.

Amfibolity se hojně vyskytují v krušnohorském krystaliniku (v Krušných horách, např. v okolí Místa, v okolí hory Klínovec, u Měděnce, Mikulova a Nového Města), v pestré skupině moldanubické oblasti (v pruhu od Sušice k Voticím, v pruhu od Lipna k Humpolci, velké množství drobných výskytů mezi Vranovem nad Dyjí a Chotěboř), v kutnohorském krystaliniku (na Čáslavsku a Kutnohorsku), v rámci západočeských bazických magmatitů v mariánskolázeňském komplexu (okolí Mariánských Lázní).

Hadec (serpentinit)

Regionálně metamorfovaná hornina vznikající metamorfózou ultrabazických magmatických hornin.

Minerálové zastoupení

Podstatné: minerály ze skupiny serpentinu (antigorit, lizardit, chryzotil).

Další možné minerály: pyroxeny, granát.

Stavba horniny

Textura: masivní, všesměrná.

Struktura: mřížovitá, smyčkovitá.

Zrnitost: celistvá.

Nezvětralé hadce jsou horniny šedé až šedočerné barvy, matného lesku nebo bez lesku. Většina hadců je silně rozpukána, trhliny v hadcích bývají v některých případech vyplněny chryzotilem, jehož bílá, nazelenalá nebo nažloutlá vlákna jsou orientována kolmo ke stěnám trhlín.

Vzhledově se některé hadce mohou zaměnit s bazaltoidy.

Hadce se vyskytují v řadě míst v pestré skupině moldanubické oblasti (Mohelno, Křemže, Borek, Bernartice), v kutnohorském krystaliniku (Bečváry, Bořetice), v mariánskolázeňském bazickém komplexu (Mnichov), v letovickém krystaliniku (v okolí Letovic).

SEZNAM POUŽITÉ A DOPORUČENÉ LITERATURY

1. Rostliny

Pro začátečníky i pokročilé

AICHELE D. 2007: *Co tu kvete?* Knižní klub, Praha, 430 pp.

ČIHAR J. & KOL., 1988: *Příroda v ČSSR*. Práce, Praha, 426 pp.

DEYL M. A HÍSEK K. 2008: *Naše květiny*. Academia, Praha, 690 pp.

ÚRADNÍČEK L., MADĚRA, P., TICHÁ, S., KOBLÍZEK, J. 2009: *Dřeviny České republiky*. Lesnická práce, s. r. o., Kostelec nad Černými Lesy, 367 pp.

VĚTVICKA V. 2004: *Stromy*. Aventinum, Praha, 216 pp.

Botanická fotogalerie Masarykovy Univerzity v Brně: <http://www.botanickafotogalerie.cz>

Botanická fotogalerie Univerzity Palackého v Olomouci: <http://flora.upol.cz/>

Botanická fotogalerie Jihočeské Univerzity v Českých Budějovicích: <http://botanika.prf.jcu.cz/materials/fotogalerie.php>

web Botany.cz: www.botany.cz

Pro pokročilé

HAEUPLER H., MUER T. 2007: *Bildatlas der Farn- und Blütenpflanzen Deutschlands*. Ulmer, 789 pp.

HEJNÝ S., SLAVÍK B., CHRTEK J., TOMŠOVIC P., KOVANDA M. [EDS] 1988: *Květena České socialistické republiky*. 1. Academia, Praha, 557 pp.

HEJNÝ S., SLAVÍK B., HROUDA L., SKALICKÝ V. [EDS] 1990: *Květena České republiky*. 2. Academia, Praha, 540 pp.

HEJNÝ S., SLAVÍK B., KIRSCHNER J., KRISA B. [EDS] 1992: *Květena České republiky*. 3. Academia, Praha, 542 pp.

JAGER J. 2007: *Rothmaler - Exkursionsflora von Deutschland, Bd. 3: Gefäßpflanzen*. Atlasband. Springer.

KIRÁLY G., VIRÓK V., MOLNÁR A 2011: *Új magyar fűvészkönyv Magyarország hajtásos növényei Ábrák*. Aggteleki nemzeti park igazgatóság. Aggtelek.

KUBÁT K., HROUDA L., CHRTEK J., JUN, KAPLAN Z., KIRSCHNER J. & ŠTĚPÁNEK J. [EDS] 2002: *Klíč ke květeně České republiky*. Academia, Praha.

SLAVÍK B., SMEJKAL M., DVOŘÁKOVÁ M., GRULICH V. [EDS] 1995: *Květena České republiky*. 4. Academia, Praha, 529 pp.

SLAVÍK B., CHRTEK J., TOMŠOVIC P. [EDS] 1997: *Květena České republiky*. 5. Academia, Praha, 568 pp.

SLAVÍK B., CHRTEK J., ŠTĚPÁNKOVÁ J. [EDS] 2000: *Květena České republiky*. 6. Academia, Praha, 770 pp.

SLAVÍK B., ŠTĚPÁNKOVÁ J., ŠTĚPÁNEK J. [EDS] 2004: *Květena České republiky*. 7. Academia, Praha, 768 pp.

ŠTĚPÁNKOVÁ J., CHRTEK J., KAPLAN Z. [EDS] 2010: *Květena České republiky*. 8. Academia, Praha, 712 pp.

Web „Angiosperm Phylogeny Group“: www.mobot.org/MOBOT/research/APweb/

2. Houby

HAGARA L., ANTONÍN V., BAIER J. 2001: *Houby*. Aventinum, Praha, 416 pp.

3. Živočichové

- ANDĚRA M., 1997: *Svět zvířat I*. Savci 1. Albatros, Praha, 144 pp.
- ANDĚRA M., 1999: *Svět zvířat II*. Savci 2. Albatros, Praha, 146 pp.
- ANDĚRA M. & ČERVENÝ J., 1997: *Svět zvířat III*. Savci 3. Albatros, Praha, 156 pp.
- ANDĚRA M. & HORÁČEK I., 2005: *Poznáváme naše savce*. Sobotáles, Praha, 328 pp.
- BARUŠ V. & OLIVA O., (EDS.) 1992: *Fauna ČSFR*. Obojživelníci. Academia, Praha, 340 pp.
- BARUŠ V. & OLIVA O., (EDS.) 1992: *Fauna ČSFR*. Plazi. Academia, Praha, 224 pp.
- BARUŠ V. & OLIVA O., (EDS.) 1995: *Fauna ČR a SR*. Mihulovci a ryby. 1. a 2. díl. Academia, Praha, 623 pp.
- BĚLÍN V., 1999: *Motýli České a Slovenské republiky aktivní ve dne*. Kabourek, Zlín.
- BĚLÍN V., 2003: *Noční motýli České a Slovenské Republiky*. Kabourek, Zlín.
- BERAN L., 1998: *Vodní měkkýši ČR*. Metodická příručka Českého svazu ochránců přírody č. 7. 02/09 ZO ČSOP, Vlašim, 113 pp.
- BUCHAR J., DUCHÁČ V., HŮRKA K. & LELLÁK J., 1995: *Klíč k určování bezobratlých*. Scientia, Praha, 285 pp.
- BUCHAR J., KŮRKA A. 2001: *Naši pavouci*. Academia, Praha.
- ČERNÝ W., 1980: *Ptáci*. Artia, Praha, 352 pp.
- ČERVENÁ A., ANDĚRA M. A KOL. 2001: *Svět zvířat XII*. Domácí zvířata. Albatros, Praha, 184 pp.
- DANIEL M., ČERNÝ V. & BARTOŠ E., (EDS.) 1971: *Klíč zvířeny ČSSR, díl IV*. Želvušky, jazyčnatky, klepítka: sekáči, pavouci, štírci, roztoči. Academia, Praha, 603 pp.
- DOSKOČIL J. (ED.) 1977: *Klíč zvířeny ČSR, díl V*. Dvoukřídli. Academia, Praha, 373 pp.
- DUNGEL J. & GAISLER J., 2002: *Atlas savců České a Slovenské republiky*. Academia, Praha, 152 pp.
- DUNGEL J. & HUDEC K., 2001: *Atlas ptáků České a Slovenské republiky*. Academia, Praha, 251 pp.
- DUNGEL J. & ŘEHÁK Z., 2005: *Atlas ryb, obojživelníků a plazů České a Slovenské republiky*. Academia, Praha, 162 pp.
- HANEL L., 1998: *Svět zvířat VIII*. Ryby 1. Albatros, Praha, 152 pp.
- HANEL L., 2000: *Svět zvířat IX*. Ryby 2. Albatros, Praha, 160 pp.
- HANEL L. & LUSK S., 2005: *Ryby a mihule České republiky - Rozšíření a ochrana, Český svaz ochránců přírody Vlašim, 447 pp.*
- HANEL L. & ZELENÝ J., 2000: *Vážky (Odonata) - výzkum a ochrana*. Metodika Českého svazu ochránců přírody č. 9. 02/09 ZO ČSOP Vlašim, 240 pp.
- HAUSMANN, K., HÜLSMANN, N., 2003: *Protozoologie*. Academia, Praha.
- HRABĚ S., (ED.) 1954: *Klíč zvířeny ČSR, díl I*. Prvoci, houby, lácovci, červi, mechovky, měkkýši, korýši. Academia, Praha, 540 pp.
- HUDEK K., (ED.) 1977, 1994, 2005: *Fauna ČSSR*. Ptáci. 1. až 3. díl. Academia, Praha, 1234 pp.
- HŮRKA K., 2005: *Brouci České a Slovenské republiky*. Kabourek, Zlín.
- HŮRKA K. & ČEPIČKA I., 1978: *Rozmnožování a vývoj hmyzu*. SPN, Praha, 223 pp.
- JAVOREK V., 1964: *Kapesní atlas brouků*. SPN, Praha, 255 pp.
- JAVOREK V., 1967: *Kapesní atlas dvoukřídleho hmyzu*. SPN, Praha, 269 pp.
- JAVOREK V., 1978: *Kapesní atlas ploštic a křísů*. SPN, Praha, 397 pp.
- KOČÁREK P., HOLUŠA J., VIDLIČKA L., 2005: *Blattaria, Mantodea, Orthoptera & Dermaptera of the Czech and Slovak Republics*. Illustrated key 3. Kabourek, Zlín.
- KRATOCHVÍL J., (ED.) 1957: *Klíč zvířeny ČSR, díl II*. Třásnokřídli, blanokřídli, řasnokřídli, brouci. Academia, Praha, 748 pp.
- KRATOCHVÍL J., (ED.) 1959: *Klíč zvířeny ČSR, díl III*. Stonožky, drobnušky, mnohonožky, stonožky, hmyzenky, chvostokoci, vidličnatky, šupinušky, jepice, pošvatky, vážky, rovnokřídli, kudlanky, švábi, škvoři, pisivky, všenky, vši, plošnice, stejnokřídli, střechatky, dlouhošíjky, síťokřídli, srpice, chrostici, blechy, motýli. Academia, Praha, 872 pp.
- KREJČA J. & KORBEL L. (EDS.), 1993: *Velká kniha živočichů*. Příroda, Bratislava, 344 pp.
- MACEK J., 2001: *Svět zvířat XI*. Bezobratlí 2. Albatros, Praha, 172 pp.
- MACEK J., DVOŘÁK J., TRAXLER L. & ČERVENKA V., 2007: *Motýli a housenky střední Evropy*. Noční motýli I. Academia, Praha, 376 pp.
- MACEK J., DVOŘÁK J., TRAXLER L. & ČERVENKA V., 2008: *Motýli a housenky střední Evropy*. Noční motýli II. Můrovití. Academia, Praha, 492 pp.
- MACEK J., PROCHÁZKA J. & TRAXLER L., 2012: *Motýli a housenky střední Evropy*. Noční motýli III. Pídalkovití. Academia, Praha, 424 pp.
- MACEK J., STRAKA J., BOGUSCH P., BEZDĚČKA P., DVOŘÁK L. & TYRNER P., 2010: *Blanokřídli České republiky I*. Žahadloví. Academia, Praha, 524 pp.
- MORAVEC J., 1999: *Svět zvířat VII*. Obojživelníci, plazi. Albatros, Praha, 184 pp.
- MOTYČKA V. & ROLLER Z., 2001: *Svět zvířat X*. Bezobratlí 1. Albatros, Praha, 172 pp.
- PECINA. & ČEPIČKA A., 1987: *Kapesní atlas chráněných a ohrožených živočichů II*. SPN, Praha, 285 pp.
- PECINA. & ČEPIČKA A., 1988: *Kapesní atlas chráněných a ohrožených živočichů I*. SPN, Praha, 219 pp. (3. vydání)
- PECINA. & ČEPIČKA A., 1990: *Kapesní atlas chráněných a ohrožených živočichů, III*. SPN, Praha, 333 pp.
- PFLEGER V., 1988: *Měkkýši*. Artia, Praha, 191 pp.
- REICHOLF-RIEHM H., 1996: *Motýli*. Průvodce přírodou. Ikar a Knižní klub, Praha, 287 pp.
- REICHOLF-RIEHM H., 1997: *Hmyz a pavoukovci*. Průvodce přírodou. Ikar a Knižní klub, Praha, 287 pp.
- ROZKOŠNÝ R. (ED.) 1980: *Klíč vodních larev hmyzu*. Academia, Praha, 521 pp.
- SVENSSON L. ET AL., 2004: *Ptáci Evropy, severní Afriky a blízkého východu*. Svojtka & Co., Praha, 400 pp.
- STICHMANN W. & KRETZSCMAR E., 1998: *Svět zvířat kolem nás*. Granit, Praha, 446 pp.
- ŠTASTNÝ K., BEJČEK V. & HUDEC K., 1998: *Svět zvířat IV*. Ptáci 1. Albatros, Praha, 144 pp.
- ŠTASTNÝ K., BEJČEK V. & VAŠÁK P., 1998: *Svět zvířat V*. Ptáci 2. Albatros, Praha, 148 pp.
- ŠTASTNÝ K., BEJČEK V. & VAŠÁK P., 1999: *Svět zvířat VI*. Ptáci 3. Albatros, Praha, 152 pp.
- TEROFAL F., 1997: *Sladkovodní ryby*. Průvodce přírodou. Ikar a Knižní klub, Praha, 287 pp.
- ZAHRADNÍK J. & HOBERLANDTOVÁ J., 1987: *Náš hmyz*. Albatros, Praha, 445 pp. (2., upravené vydání)
- ZARUBA B., 2008: *Svět pravěku*. 2. vydání. Albatros, Praha, 152 pp.
- ZWACH I., 2009: *Obojživelníci a plazi České republiky*. Grada, Praha, 496 pp.

<http://www.lepidoptera.cz/>

<http://www.biolib.cz>

Názvosloví

- ANDĚRA M., 1999: *České názvy živočichů II*. Savci (Mammalia). Národní muzeum, Praha, 147 pp.
- DANIHELKA J., CHRTEK J. JUN., KAPLAN Z., 2012: *Checklist of vascular plants of the Czech Republic [Seznam cévnatých rostlin květeny České republiky]*. Preslia 84: 647–811. (volně dostupné na www.preslia.cz)
- HANEL L. & NOVÁK J., 2001: *České názvy živočichů V/1*. Ryby a rybovití obratlovci (Pisces). 1. Sliznatky (Myxini), mihule (Cephalaspidomorphi), paryby (Chondrichthyes). Národní muzeum, Praha, 53 pp.

- HANEL L. & NOVÁK J., 2001:** *České názvy živočichů V/2*. Ryby a rybovití obratlovci (Pisces). 2. Nozdratí (Sarcopterygii), paprskoploutví (Actinopterygii), chrupavčití (Chondrostei), kostnatí (Neopterygii), kostlíni (Semionotiformes), bezostní (Clupeiformes). Národní muzeum, Praha, 64 pp.
- HANEL L. & NOVÁK J., 2002:** *České názvy živočichů V/3*. Ryby a rybovití obratlovci. 3 Máloústí (Gonorynchiformes), máloostní (Cypriniformes). Národní muzeum, Praha, 64 pp.
- HANEL L. & NOVÁK J., 2004:** *České názvy živočichů V/4*. Ryby a rybovití obratlovci (Pisces), 4. Paprskoploutví (Actinopterygii), kostnatí (Neopterygii) – trnobláší (Characiformes), nahohřbetí (Gymnotiformes). Národní muzeum, Praha, 171 pp.
- HANEL L. & NOVÁK J., 2007:** *České názvy živočichů V/5*. Ryby a rybovití obratlovci (Pisces) 5. Paprskoploutví (Actinopterygii), kostnatí (Neopterygii). Stříbrnicotvaří (Argentiniformes) – ďasové (Lophiiformes). Národní muzeum, Praha, 92 pp.
- HANEL L. & NOVÁK J., 2009:** *České názvy živočichů V/6*. Ryby a rybovití obratlovci (Pisces). 6. Paprskoploutví (Actinopterygii), Kostnatí (Neopterygii) [cipalové (Mugiliformes) – hrdložábří (Synbranchiformes)] 6. Národní muzeum, Praha, 94 pp.
- HOLEC J., BIELICH A., BERAN M., 2012:** *Přehled hub Střední Evropy*. Academia, Praha, 624 pp.
- KRATOCHVÍL J. & BARTOŠ E., 1955:** *Soustava a jména živočichů*. Nakladatelství ČSAV, Praha, 544 pp.
- KUČERA J., VAŇA J., HRADÍLEK Z., 2012:** *Bryophyte flora of the Czech Republic: updated checklist and Red List and a brief analysis [Bryoflóra České republiky: aktualizace seznamu a červeného seznamu a stručná analýza]*. Preslia 84: 813-850. (volně dostupné na www.preslia.cz)
- KÚRKA A., 2005:** *České názvy živočichů VI*. Pavoukovci (Arachnida). II. Roztoči (Acari). Národní muzeum, Praha, 146 pp.
- KÚRKA A., 2006:** *České názvy živočichů VI*. Pavoukovci (Arachnida). III. Sekáči (Opiliones). Národní muzeum, Praha, 146 pp.
- KÚRKA A., 2007:** *České názvy živočichů VI*. Pavoukovci (Arachnida). IV. Bičovci (Amblypygi), štírenky (Palpigradi), štírci (Pseudoscorpiones), roztočovci (Ricinulei), krátkochvostí (Schizomida), solifugy (Solifugae), bičnatci (Uropygi). Národní muzeum, Praha, 146 pp.
- KÚRKA A. & KOVAŘÍK F., 2003:** *České názvy živočichů VI*. Pavoukovci (Arachnida) I. Pavouci (Araneae) a štíři (Scorpiones). Národní muzeum, Praha, 167 pp.
- MÁRTONFI P., 2007:** *Systematika cievnatých rastlín*. Univerzita Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, 130 pp.
- MORAVEC J., 2001:** *České názvy živočichů IV*. Obojživelníci (Amphibia). Národní muzeum, Praha, 148 pp.
- MORAVEC J., 2008:** *České názvy živočichů VII*. Plazi (Reptilia) 1. Želvy (Testudines), krokodýli (Crocodylia), haterie (Rhynchocephalia). Národní muzeum, Praha, 40 pp.
- PFLEGER V., 1997:** *České názvy živočichů I*. Houby (Porifera), žahavci (Cnidaria), žebernatky (Ctenophora). Národní muzeum, Praha, 56 pp.
- PFLEGER V., 1999:** *České názvy živočichů III*. Měkkýši (Mollusca). Národní muzeum, Praha, 108 pp.

- HEJTMAN B., 1977:** *Petrografie*. Státní nakladatelství technické literatury/Vydavatelstvo technickej a ekonomickej literatury. Praha, 264 pp.
- MÍŠAŘ Z., DUDEK A., HAVLENA V., WEISS J., 1983:** *Geologie ČSSR I, Český masív*. Státní pedagogické nakladatelství. Praha, 336 pp.
- PETRÁNEK J., 1963:** *Usazené horniny*. Nakladatelství Československé akademie věd. Praha, 720 pp.

4. Horniny

- DUDEK A., FEDIUK F., PALIVCOVÁ M., 1962:** *Petrografické tabulky*. Nakladatelství Československé akademie věd. Praha, 304 pp.
- DUDEK A., MALKOVSKÝ M., SUK M., 1969:** *Atlas hornin*. Academia. Praha, 316 pp.
- HEJTMAN B., 1957:** *Systematická petrografie vyvřelých hornin*. Nakladatelství Československé akademie věd. Praha, 364 pp.
- HEJTMAN B., 1962:** *Petrografie metamorfovaných hornin*. Nakladatelství Československé akademie věd. Praha, 504 pp.

Podle klíče je to sedmikráska.

podle námětu K. Vilímové

Seznam přírodnin pro poznávačku kategorie A, B

přípravný text pro kategorie A, B

Petr Bogusch (*Přírodovědecká fakulta Univerzity Hradec Králové*)

Jan Jehlička (*Fakulta životního prostředí Česká zemědělská univerzita*)

Filip Kolář (*Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy v Praze*)

Jan Matějů (*Muzeum Karlovy Vary*)

Ilustrace Petr Synek

Editor Petr Bogusch

Grafická úprava Kateřina Medková a Jana Pilátová

*Vydala Česká zemědělská univerzita v Praze,
Kamýcká 129, 165 21 Praha 6 – Suchbátka*

Vydáno roku 2013